גרמניה המערבית 251.1
הסברה ישראלית
כרך א׳ 1.1.68

8.1.1968 - 15.8.1969

חצ 4184/13
130.23

שם תיק: גרמניה -המערבית - הסברה ישראלית ,שיחות, סמינריונים ,מאמרים.
מזהה פיזי: חצ-4184/13
מזהה פריט: 0007sho
כתובת: 2-120-3-18-1
תאריך הדפסה: 31/01/2018

גרמ 251.1
כרך א׳ 1.1.68

חצ 4184/13

משרד החוץ

גנזך המדינה

ירושלים, א' באלול תשכ"ט
15 באוגוסט 1969

אל: ד"ר אורי נאור, השגרירות, בון

שר"ג 251-1

מאת: אירופה 1

הנדון: עריכת סמינריונים הסברתיים ברפ"ג

השבוע בקר אצלנו פרופסור רולף רנדטורף, הנמצא בישראל לרגלי הקונגרס העולמי למדעי היהדות.

הוא סקר בפרוטרוט פעילות השמאל החדש באוניברסיטאות ושתוף פעולתו עם "אל-פתח". בהקשר הביע דאגה עמוקה מהעובדה שכמעט ולא קיימים ברפ"ג (ובמיוחד לא בחוגי הסטודנטים) אנשים המצוידים בידע הדרוש להתווכח עם חוגים אלה ולסתור השמצותיהם. החוגים המקורבים אלינו אינם מעודכנים די צרכם, וכלל לא מצויים בבעיות המיוחדות שהתעוררו מאז המלחמה ("שטחים כבושים", גבולות וכיוצ"ב). כל האמור לעיל אינו מתיחס רק ל-שר"ג אלא נכון גם ביחס ליתר החוגים המקורבים אלינו מבין הפרופסורים, אנשי האגודים וכיוצ"ב. פרופסור רנדטורף טוען - ולדעתנו בצדק - שללא הסברה (נגדית) יעילה נשקפת הסכנה הגדולה שהצבור הרחב של הסטודנטים - שאינו לא שמאלני ולא פרו-ערבי בשלב זה - עלול להיות מושפע מן התעמולה הקולנית של הצד שכנגד.

מר פרוז העלה הרעיון לערוך בהקדם מספר סמינריונים בחסות השגרירות בבון (כ"א ל-50-100 איש) לאותם הגורמים העשויים לשמש "מסבירים" ו"מולטיפליקטורים". הצעה זו נתקבלה על דעתו של פרופסור רנדטורף.

מאחר ולאחרונה העלה בני בלוך - שנשלח אלי ע"י סומי - אותה הבעיה, דהיינו הצורך הדחוף לערוך סמינריון לסטודנטים הישראליים והיהודים ברפ"ג (ולא לנבחרים בלבד כפי שנהגו לעשות בעבר) - מקבל כל הענין עוד משנה חשיבות.

בוודאי לא יהיה פשוט לארגן משהו ראוי לשמו תוך זמן קצר יחסית כשחלק מהמרצים יצטרכו להגיע מהארץ ואילו האחרים יש לגייס ברפ"ג (רנדטורף יהיה מוכן לעזור בנדון).

מכל מקום היינו מבקשים לקבל בחוזר תגובתך להצעה הנ"ל ואיך אתה היית רוצה שתתבצע.

ב ב ר כ ה,

חוה ביתן

העתק: הסברה

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

בד גודסברג, כא' באב תשכ"ט

5.8.69

- 462 -

אל : גב' חוה ביתן, אירופה 1.

מאת: הסברה, בון.

ס.ר.ג.

~~2551~~ 251.1

הנדון: גב' Lotte Spinner

מכתבך 831 מ-1.8.69

חוה היקרה,

המקרה כנ ספלת במכתבך הנ"ל - הוא, נדמה לי, אופייני לתלונות רבות נגד "מחדלי ההסברה הישראלית".

גב' שפינר ביקשה ממני לעזור לה בכתיבת תשובה נגד מאמר אנטי-ישראלי שהופיע באחד הבטאונים של השמאל האינטלקטואל כאן. כתבתי את התשובה שאכן פורסמה וקבלתי מכתב תודה מגב' שפינר שפורסמאס ממנו אני מצרף. חברתה הישראלית ביקרה אצלה, כנראה, לפני שגברת שפינר קיבלה את מכתבי. אולי בהזדמנות תראי המכתב לגברת הישראלית שמצאה לנכון להתלונן במשרד החוץ.

ב ב רקב, ה,

אורי

אורי באור

לרשה:

513

A

München, 26. Mai 1969

Sehr geehrter Herr Dr. Naor,

für Ihre freundlichen Zeilen und das ganz vorzügliche Material, das Sie mir am 16.5.69 zur Verfügung stellten, möchte ich Ihnen von ganzem Herzen danken. Sobald mein Artikel im "apo press" erscheint (wahrscheinlich übernächste Woche) werde ich Ihnen diese Nummer der apo press zusenden.

Mit nochmaligem Dank für Ihre Hilfsbereitschaft und Schalom-Gruß,

Charlotte Spinner

בד גודסברג, ה' בתמוז תשכ"ט
24.6.69
251.1

משרד החוץ
ארכיב מדיני
דואר נכנס
27.VI.1969

אל : מר י. מרום, הסברה
מאת : צבי שמרת, בון

251.1 ארכ.

הנדון : __הפצת חומר הסברה__
תזכירכם מס' 701

להלן הפרטים שבקשתם : (לפי הסעיפים)

1. ברשותנו רשימת תפוצה שמית בסיסית הכוללת 12.000 שמות (אישים ומוסדות). לפי רשימת תפוצה מופץ עלון השגרירות. ברשימה זו כלולים עתונאים, אנשי טלביזיה ורדיו, שרים, חברי פרלמנט, ראשי מוסדות חנוכיים, סטודנטים ועוד.

אנו מגדילים רשימה באורח שוטף - מקרב כל הקבוצות האמורות לעיל. בנוסף לזה כל קבוצת נוער הנוסעת ארצה, מתווספת לרשימה ומאז שובם מהארץ מקבלים באורח אוטומטי העלון, בעקר במגמה לשמור אתם על קשר ולהמשיך לספק להם אינפורמציה.

2. פרט לרשימה בסיסית זו, קיימת רשימת תפוצה לפי נושאים.

2.500 איש מקבלים מאתנו חומר אקטואלי שוטף בסטנסילים - בהתאם לנחיצות - צמוד למאורעות וכו'.

3. לחוברת "אריאל" תפוצה נפרדת (1.600) מוסדות אקדמאים ואנשי הוראה.

מתוך הרשימה הבסיסית אנו בוחרים מסדות או אישים שראוים לקבל גם חומר נוסף ומיוחד דוגמת ה"CHRISTIAN NEWS", בנושאים כלכליים ועוד.

4-6. רשימת התפוצה ניתנת להרחבה ללא מיצרים; הגבול הוא מבחינה הטכנית בלבד (אריזה ומשלוח, הדפסת כתובות וביול ועדכון הרשימות).

2/...

7. מלאכת ההפצה נעשית בשילוב של עבודת-יד ומכונת כתובות (אדרסוגראף, מכונת בירל).

8. לסעיף זה נדון בהרחבה לחוד ובנדידעכם.

9. עידכון הרשימה נעשית באופן שוטף.

10. בנוסף לרשימות התפוצה - יש פניות בודדות או של קבוצות לחומר הסברה, בממוצע יומי של כ-40 פניות לארץ!

בהזדמנות זו עלינו לציין, כי לאור הפניות הרבות, אנו נאלצים לעתים קרובות לחסוך במשלוח החומר והסכון זה הוא על חשבון היעילות. מאידך עלינו להבטיחכם שאין אנו "מבזבזים" החומר.

ב ב ר כ ה ,

צבי שפרה

העתק: אירופה 1

7. [illegible]

8. [illegible]

. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מחלקה אירופה 1

ירושלים, ד' בתמוז תשכ"ט
20 ביוני 1969

ארכ. 251.1

לכבוד
מר חיים הגמי
ת.ד. 10049
ירושלים

א.נ.,

עם שובי מחו"ל לפני ימים מספר מצאתי מכתבך מה-3 דנא על שולחני וזו הסיבה שאני מאשרת קבלתו רק היום.

קראתיו בעניין רב והחלטתי להעבירו לידיעתו של ד"ר אורי נאור הציר לענייני הסברה בשגרירותנו בבון.

אני משוכנעת שד"ר נאור ימצא עניין בהצעותיך והערותיך וברצוני להודות לך שטרחת לכתוב אלינו בעניין זה המעסיק את כולנו.

בכבוד רב,

חוה ביקן

העתק סגור: ד"ר אורי נאור, בון
מר א. בן-חורין, סמנכ"ל
מנהל הסברה

3.6.69,
ירושלים

חיים הגלתי
ת.ד. 10049
י-ם

לכ'
משרד החוץ -
המחלקה לגרמניה מערבית

אדונים נכבדים,

אני מרשה לי להעיר את תשומת לבכם שבזמן האחרון
מופיעים בגרמניה יותר ויותר ספרים על ישראל והבעיה
הישראלית-ערבית מנקודת ראות ערבית - דבר כי אני
יודע מתוך מכתבים של ספרנים גרמניים אף נכון מתוך רשימות
בקורת המופיעות בעתון המקצועי של הספרנים בגרמניה.
רק הופיעו בזמן האחרון אלה!

MUNADSCHID: WOHIN TREIBT DIE ARABISCHE WELT (kritische Stimme eines führenden Arabers.

HUSSEIN, König v. Jordanien: Mein Krieg mit Israel

AL-JOUNDI, Sami: Juden u. Araber. Die große Feindschaft.

DAVIS, JOHN, H.: Israel als Provokation (תרגום מאנגלית)

וכך כותב המבקר לספר הזה (שאותו אני מכיר אישית והוא
כמו שלי ידוע עמד כל הזמן לצדנו בצורה חיובית):

„Hier kommt eine Stimme zum Wort, deren Kompetenz nicht zu bestreiten ist. ..... Davis machte die Erfahrung, daß die Weltmeinung über

..Palästinaflüchtlingsproblem, aber auch jeder andere Aspekte arabisch-israelischen Beziehungen zumindesten in mehreren wichtigen Teilbereichen sich nicht mit den Tatsachen deckt.

„Davis gut begründete u. kundig belegte Hauptthese ist, daß Israel nicht in erster Linie die Integration des Staates in das Gebiet des Nahen Osten (zu dem es geogr. gehört) als seine Hauptaufgabe sieht, sondern die Verschmelzung der Juden der ganzen Welt zu einer jüd. Nation mit Israel als staatlichen Kern – und das läuft den vitalen Interessen aller Völker dieses Gebietes zuwider. Die Lösungsvorschläge des Autors wird man auf den ersten Blick mit Verblüffung zur Kenntnis nehmen, doch werden sie zum ernsten Durchdenken der Probleme anregen.... (J. Tacke)

הבאתי לכם קטע זה של בקורת המבקר ספרן ראשי
של הספריה ב Ludwigshafen = [illegible], כי נראה לי שאין
יותר עדות לפעולת ההסברה שלנו בארצות מערב אירופה. גם מול
הסברה ערבית אינטלקטואלית, וגם מול מצרים וערביי [illegible]
של נאצר – המערב או [illegible] מבוגרים במוסדות האקדמיים של
היו ולא יהיו [illegible]. וכנוי שלם אלה מאוכנו שוסקים
בהסברה וגעו את ~~[illegible]~~ שיוון הערביים.
אני לשלבתי נפגש עם קבוצות קבוצות גרמניים
נוער שמבקרים את הארץ וכן מאכל עם הרבה
אנשים ומוסדות בגרמניה וה״י מבקשים שאעבירו להם את
פרסומי ההסברה שלנו גם פרסומים תרבותיים שאנו מוציאים
בשפה הגרמנית למען אורל [illegible] את אשמת הלב
היראיון לפרסומים הנ״ל לכל המוסדות וכל אורל

כמובן בוויכוח על הבעיות של ישראל-ערב וכו'...

לדעתי מצבנו רע טוען די גם פרסומי משרד החוץ וכן
גם החוברות "אריאל" ISRAEL REVIE (ISRAEL TO DAY) אין מגיעים
לספריות הטובות במיוחד לספריות הצבוריות של הערים
הקטנות - בערים גדולים בדרך כלל מגיעים מכתבים על ישראל, שם גם
הבעיות. אך מנסיוני ודומני זה שברי יהודה בגרמניה ואין מה
שדבר על הספרים אין יודעים כלום על ישראל ועל בעיותנו.
יש בדרך כלל יוצאים שמרנים שהם פתוחים ופגיעים לתעמולה
הערבית —

בתקוה שמצאתי ומצאו תשומת הלב —
וברכות

חיים הגנתי, ת.ד. 10049
ירושלים

ש מ ו ר

אל : המשרד   <u>מס' 95</u>

מאת : ברן   נשלח: 30.5.69

קדרון   ברמ. 251.1

לשלך 96.

שמרת טוען שדבריו לעתונאי היו מכוונים לנושא הסרטים, להם הדרישה בגרמניה גדולה יותר מההיצע בארץ. העתונאי, שבא עם דעה קדומה לגבי טיפול בעניני הסברה בארץ, פירש את הדברים כאישור לדעותיו. עד כאן שמרת. באור, שהיה נוכח, מאשר דבריו. יחד עם זאת ביקשנו משמרת להיזהר להבא בדבריו עם עתונאים ישראלים.

השגריר

שהחץ מנכלץ קדרון

דב/לג   30.5

DIN A4 ORMIG SCHREIBSATZ DIN A4

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ירושלים, ב' בניסן תשכ"ט
21 במרץ 1969

אל: מר צבי שפרת, השגרירות, בון

מאת: אירופה 1

251.1 גרמ

הנדון: <u>חומר הסברה לסטודנטים בחו"ל - תיאום</u>
מכתבך 161 מה-11.3.69 למרכז ההסברה

צומי היקר,

טוב מאד!

רמזת בצורה עדינה מה שהעסיק אותי במשך תקופת שרותי בוינה ובמיוחד מאז הקמת הלשכה לאקדמאים, מרכז ההסברה וכיוצ"ב, דהיינו למצוא את שביל הזהב בין כפילות באספקת חומר הסברה לסטודנטים מחד ואי-משלוח חומר מאידך.

אין לי ספק שהצעתך עשויה לעזור (במקצת!) למצוא פתרון.

ב ב ר כ ה,

חוה ביתן

העתק: מר א. בן-מורין, סמנכ"ל הסברה

ירושלים, י"ז באדר תשכ"ט
7 במרץ 1969
255.1.אר/ג

אל: דר' א. נאור, הציר, בון

מאת: אירופה 1

הנדון: <u>האשמות מצד הערבים</u>

ראה נא תצלומי התכתבות המצ"ב בין יצחק אונה וביני - המדברים בעדם.

היום בקר אצלי מר האוזר מחב' אופיר וסיפר שגב' שמולץ עוד מצפה לשמוע מאתנו בנדון, דהיינו שעד כה לא קבלה התשובה שהובטחה לה שעה שמסרה המאמר לידי יוחנן מרוז.

אמנם לא הבינותי בשעתו שהבטחנו להשיב לה (חשבתי שרצתה להעביר החומר לידיעתנו ולספולנו) אך מאחר והתברר עתה שאין זה כך, הייתי מציעה שתזמין אותה לשיחה ותבהיר לה הנקודות שהעליתי במכתבי (הבולטין שיצחק העביר אלי בשעתו - היא הלא בודאי מקבלת אוטומטית).

ב ב ר כ ה,

חוה בימן

ירושלים., י"ב באדר תשכ"ט
2 במרץ 1969

אל : מר צבי שמרת, השגרירות, בון

מאת: הממונה על ענינים כנסיתיים

הנדון: חיים נצריים בישראל

מאשר בתודה קבלת הכתבה מן הבראונשווייגר צייטונג (מאת ת. התלבי).

על אף אי-דיוקים אחדים הרי זוהי כתבה טובה המשקפת את הנושא, אמנם בקיצור, אך בנאמנות.

ב ב ר כ ה ,

(-) מיכאל פרגאי
מיכאל פרגאי

העתק: אירופה 1
ד"ר ש. קולבי (בצירוף הכתבה לעיון, נודה לך אם תואיל להחזירה).

66

AMBASSADE D'ISRAËL

שגרירות ישראל

ברן, ד' שבט תשכ"ט
23 בינואר 1969

ל-ר-א

21/1

אל : לשכת השר

מאת : שגרירות ברן

משרד החוץ
31. I. 1969
דאר נכנס

הנדון: ראיונות השר

... מצ"ל ראיונות השר אשר פורסמו ב- 21/1
בשני עתונים רבי תפוצה:

National Zeitung Basel (74.6oo)

Luzerner Neuste Nachrichten (52.Ioo)

בברכה,

ש.ז. כ"ץ

העתק: הסברה
אירופה א'

66

שגרירות ישראל

AMBASSADE D'ISRAEL

ברן, ה' שבט תשי"ט
23 ינואר 1959

אל : משרד החוץ

מאת : שגרירות ברן

משרד החוץ
31. 1. 1959
דואר נכנס

הנדון: העתונות השויצרית

[illegible]

National Zeitung Basel (74.600)
Luzerner Neueste Nachrichten (52.100)

[illegible]

[illegible]

בד גורדסברג, ט"ז בטבת תשכ"ט
6.1.69
251.2
ג.ר.מ. 910.1
251.1

אל : המנהל
מאת : מח' עתונות

הנדון : דו"ח הרצאות לחודש דצמבר 1968

א. אנשי הסגל

התאריך	המרצה	המקום	החוג
1. 1.12.68	צ. שמרת	Bensberg	Polit. Arbeitskreis
2. 3.12.68	מר בן-נתן	Tübingen	Universität
3. 4.12.68	צ. שמרת	München	Kultur - Referat
4. 9.12.68	מר בן-נתן	München	המגבית
5. 10.12.68	מר בן-נתן	München	פגישה עם סטודנטים ישראלים
6. 14.12.68	מר אבנרן	Frankfurt	מסיבת ק.ק.ל.

ב. הרצאות בנוסף לאנשי הסגל

1) מר אורי ראם (פרנקפורט) 3 הרצאות
2) מר ראובן עמור (דיסלדורף) הרצאה אחת.

ה ע ר ו ת

ב ב ר כ ה ,
(חתימה)
צבי שמרת

העתק: הסברה
אירופה 1

1.125

MICHAEL PALGI

[illegible] 28.1.1

TEL-AVIV, 30. XII. 68
29, REMEZ STR., TEL. 447673

[illegible]
[illegible]

ת.ב.

Lieber Meros,

da sich die Vervielfältigung meines Deutschlandsberichts – und gar erst des hebräischen Textes – über Gebühr hinzieht, und

da Sie nicht glauben sollen, dass ich Ihnen für Ihre damalige freundliche Beratung nicht sehr dankbar bin, und

da in dem Bericht ohnehin nicht mehr drinstehen wird,

sende ich Ihnen hiermit Kopien meiner Berichte von unterwegs an Talbar und Haran. Letzterer hat mir übrigens, trotz hebräischer Erinnerung von hier aus, nie geantwortet. Schade, denn ich dachte an Leute bei den Handelskammern, die wirklich positiv eingestellt sind. Die Reise war angeblich ein Erfolg – soweit man von Erfolg sprechen kann – und wird sogar hier höheren Ortes entsprechend anerkannt.

Alles Gute für Sie und die Ihren

Ihr M. Palgi

b.w.

Mein Referat selbst wird Sie kaum interessieren. Sonst schicke ich es Ihnen.

Sind Sie nicht mal in Tel-Aviv, lieber Meras?
Ich würde mich freuen, Sie wieder mal zu sehen!
Tel: 44 76 73. Herzliche Grüsse Ihnen + Vicki

Paula Palgi

שגרירות ישראל AMBASSADE D'ISRAEL

בד גודסברג, כ"ח בסלו תשכ"ט

19.12.68

262.1

- 791 -

ד המוע
ר נכנ
27.XII.

גרמ 251.1

אל : אירופה 1

מאת : מנהל מח' הסברה, בון

רצ"ב אנו מעבירים לכם העתק פוטוסטטי ממכתבם של ה- WESTDEUTSCHER RUNDFUNK ותשובתי אליהם.

ב ב ר כ ה ,

אורי באור

העתקים : הסברה

מר דוד לבדור, ל.ע.מ., י"ם

WESTDEUTSCHER RUNDFUNK
ANSTALT DES ÖFFENTLICHEN RECHTS

5 KÖLN 1 POSTFACH 1850
FERNRUF SAMMELNUMMER 20101
DRAHTANSCHRIFT WDR KÖLN
FERNSCHREIBER 8 882575
POSTSCHECK KONTO KÖLN NR 5690

Herrn
Botschaftsrat Unna
Israelische Botschaft

532 Bad Godesberg
Ubierstraße 78

Ihr Zeichen und Tag	Unser Zeichen und Abteilung	Durchwahl-Nr. 2070	Köln, den
	HA Zeitgeschehen	220-2730	5.12.1968

Sehr geehrter Herr Unna,

der Westdeutsche Rundfunk, Fernsehen, beabsichtigt, im nächsten Jahr eine Dokumentation über die Situation im Nahen Osten zwei Jahre nach dem Juni-Krieg zu senden. In dieser Dokumentation soll in der Hauptsache den historischen Ursachen des Konflikts zwischen Israelis und Arabern nachgegangen werden. Autor des Berichts ist Peter Scholl-Latour, der sich bei seinen Arbeiten in Israel, sofern sie historische Darstellungen betreffen, auf ein Exposé von Herrn Josef Wulf stützen wird. Kameramann ist Josef Kaufmann.

Sehr geehrter Herr Unna, ich möchte Sie bitten, Herrn Dr. Scholl-Latour die Arbeit in Israel zu ermöglichen und uns wissen zu lassen, an wen wir uns um Unterstützung wenden können. Zugleich darf ich Ihnen mitteilen, daß seit einigen Wochen der offizielle Vertreter der ARD für die Fernseh-Berichterstattung aus Israel Herr Edmund Gruber vom Bayerischen Rundfunk ist.

Schon jetzt herzlichen Dank für Ihre Bemühungen.

Mit freundlichem Gruß
Ihr

Heinz Werner Hübner

(Heinz Werner Hübner)

Bad Godesberg, den 19. Dezember 1968
262.1/J

Westdeutscher Rundfunk
z.Hd. Herrn Heinz Werner Hübner

5 K ö l n 1
Postfach 1850

Sehr geehrter Herr Hübner,

ich habe dieser Tage die Leitung der Presse-Abteilung unserer Botschaft von Herrn Unna übernommen und dabei Ihr Schreiben vom 5.Dezember 1968 vorgefunden.

Ich begrüße Ihre Absicht, im kommenden Jahre eine Dokumentation über die Situation im Nahen Osten zwei Jahre nach dem Juni-Krieg zu senden und zu diesem Zwecke Herrn Peter Scholl-Latour nach Israel zu delegieren.

Ich empfehle Ihnen, sich diesbezüglich mit dem Leiter des Regierungs-Presse-Amtes, Herrn David Landor (Government Press Office, Tel Aviv, 9 Itamar Ben Avi Str.) in Verbindung zu setzen.

Ich sende eine Abschrift Ihres Schreibens an das Informations- und das Europa-Departement unseres Außenministeriums und an Herrn Landor.

Um eine ordentliche Abwicklung Ihres Vorhabens zu ermöglichen, bitte ich Sie, uns über den Fortgang der Vorbereitungen für diese Sendung auf dem laufenden zu halten und insbesondere uns rechtzeitig die genauen Reisepläne des Herrn Peter Scholl-Latour mitzuteilen.

Mit den besten Grüssen und Wünschen für das neue Jahr

Ihr sehr ergebener

Dr. Uri Naor
Gesandter
Leiter der Presse-Abteilung

ירושלים, ח' בכסלו תשכ"ח
29 נובמבר 1968
גרמ. 1 ולד

אל : מר י. אונה, השגרירות, בון

מאת : ג. אבנר, סמנכ"ל

הנדון: <u>שידורים עבריים בגרמנית</u>

אנו מצטערים שאתם דיברתם ביוזמתכם עם אנשי "דויטשה וואלה" בענין אפשרות של שידורים עבריים ללא התייעצות מוקדמת עם הארץ. הנה מתברר שאין כל ענין בזה, וסתם חבל שהתעורר ענין שעכשיו צריך לקטול אותו.

ב ב ר כ ה,

ג. אבנר

ס ו ד י

גנז 1.12

אל :ממישראל ברן מס 3

מאת:המשרדירושלים נשלח 1.9.68

מ י י ד י

בן נתן.

עוד לסברקך 133. פנחס יסעור ייצא אליך בהקדם אך נראה שלא יוכל להגיע לפני

לפני יום ג' לכל המוקדם. עוד נודיעך אך מכל מקום יתקשר אתך עם בואו.

מ ר ו ז

התפוצה: שה 3 רוהמ3 מנכל3 סמנכל מתמך אירופה א' כלכלית

לב/ר א 1 9.68

ש מ ו ר

אל: [illegible]

1.9.68 [illegible]

מ י י ד י

[illegible]

ס ו ד י

[illegible]

1 9.68 [illegible]

2511 ג ר ג

ירושלים, ד' באלול השכ"ח
28 באוגוסט 1968

אל: מר ג. שומרון, מנהל לשכת נשיא המדינה, ירושלים

מאת: י. מרוז, מנהל אירופה 1

גדעון היקר,

למען הסדר בלבד ברצוני להודיעך שמשרד החוץ הרפג"י ביקש רשות לפרסם באחת מחוברות ההסברה חצי-רשמיות היוצאות מטעמו דברי תשובתו של נשיא המדינה לשגריר הגרמני בעת הגשת כתב האמנה.

נתתי הסכמתי לכך.

ב ב ר כ ה,

י. מרוז

ש מ ו ר   מספר 90

אל : המשרד ירושלי ם   חוזר : 201745 אוג 68

מאת : ממישראל בון   הדפס : 202300

מ י די

אירופה 3.

בעקבות פרסומת בטיימס הלונדוני מהיום בקשר להגירת יהודים מפולין, נתבקשנו ע"י מערכת הוולט לתת הסבר רקע. התדריך בא הבהירה.

ארבה

שהח 3 ורהסמ 3 מנכל3 סמנכל אירופה א+ג קמק קבמ רמ2 בתיב

תא/רג

DIN A4 ORMIG SCHREIBSATZ DIN A4

שדור

מספר 90

אל : [illegible]   חובר : 201745 אוג 68

מאת : [illegible]   הופץ : 202500

[illegible]

[illegible]

בעקבות [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שמור **מס' 59**

אל: המשרד ירושלים חוזר:151015.ארג'68

מאת: ממישראל בון הודפס: 151545.

מיידי

גנז 251.1

אירופה 1.

שלך 56.

ארמונד גרובר עובד צעיר מוכשר של ה"ביירישר" רונדפונק" יעמוד בראש צוות קבוע בארץ למשך שנתיים. ערך כבר שתי תכניות חיוביות עליבו. האחת הפגישות עם צעירי פתח בארץ. השניה על ביהול הגדה.

שתי התכניות זכו להדים חיוביים גם מחוץ לחוגים אוהדים ארתבו.

החזקת הצוות בארץ במסגרת הרחבת שרותי השידור של הביירישר רונדפונק החל מ-1969. תכניות התחנה ישודרו במסגרת ARD (תכנית א) באורח קבע בנוסח ה" וולטשפיגל".

חיובי לבוא לקראת גרובר ולעודדו. שתי התכניות שערך משמשות המלצה עליו.

שמרת.

ש-ש-ש—

תפוצה: שהח3 רוהמ3 מנכל סמנכל אירופה א' הסברה קעת רם

דכ/סא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (נספח א) [illegible]

[illegible]

[illegible]

ירושלים, י"ח באב תשכ"ח
12 באוגוסט 1968

אמת מילר

אל : מר י. אונה, השגרירות בון

מאת : זאב ז. דובר, אירופה 1

הנדון: **רבעון "שלום ישראל"**

מר מילר, ישראלי היושב בפרנקפורט ובעל הוצאת מילר בע"מ ביקר אצלי לפי המלצת מר סנא מנהל לשכת התיירות, עם ה- outlay של רבעון בשם "שלום ישראל" שגליונו הראשון הוא עומד להוציא לאור בנובמבר ש.ז.

לדבריו יעסוק כתב העת בישראל בלבד ולא ביחסי ישראל רפ"ג, יהודים וגרמנים, שואה אנטישמיות וכיוצ"ב. יהיו בו מדורים לעניני חברה, תרבות, מדיניות, תיירות ועוד.

לדברי מר מילר תצא המהדורה הראשונה ב-10,000 עותקים שמכירתם פחות או יותר מובטחת כולל תפוצה בקרב ארגוני נוער, סטודנטים, המרכז לחינוך פוליטי ועוד.

הוא ביקש עזרת משה"ח בחומר ובעיקר בתצלומים וכן מנסה להשיג מודעות מחברות ישראליות. אמרתי למר מילר שאני שומע הפעם הראשונה עליו על ההוצאה שלו ועל כתב העת הנ"ל ושאלתי אם שגרירותנו בבון מכירה הכניותיו כי משם יוכל לקבל חומר ועצה בבחירת הנושאים לגליונות השונים. לדבריו אתם מכירים אותו אך בענין הרבעיון טרם פנה לשגרירות ויעצתי לו במפורש לעמוד אתך בקשר. בהיותו עתה בארץ הפניתי אותו למחלקת ההסברה.

עקרונית נראה לי הענין רצוי וכחיובי אך כאמור אין לי מושג על מילר עצמו רקעו, מעמדו ויכולתו כמו"ל ולכן אמרתי שדעתנו תקבע על יסוד המוצר המוגמר.

ב ב ר כ ה ,

זאב ז. דובר

העתק: הסברה

זזד/רא

MILLER VERLAG GMBH

Miller Verlag GmbH, 6 Frankfurt a. M. 90, Hamburger Allee 37H

Schalom Israel
ZEITSCHRIFT FÜR KULTUR UND POLITIK

Telefon (06 11) 70 32 55
Bankkonten: Dresdner Bank Ffm. 282 826
Bank für Gemeinwirtschaft Ffm. 50 032

Schalom
Israel

Zeitschrift für Kultur und Politik

Herausgeber
Miller Verlag GmbH
6 Frankfurt am Main 90
Hamburger Allee 37H
Telefon [redacted] 703255

Anzeigenpreisliste Nr. 1

Allgemeine Geschäftsbedingungen für Anzeigen

1. Der Verlag behält sich vor, einen Anzeigen- oder Beilagenauftrag anzunehmen oder abzulehnen. Die Entscheidung hierüber wird nach einheitlichen, den Inhalt, die Herkunft und die technische Form der Anzeige oder Beilage bedingenden Grundsätzen gefällt.

2. Die Anzeige ist von dem Auftraggeber eindeutig lesbar dem Verlag vorzulegen. Bei Fehlern infolge undeutlicher Niederschriften übernimmt der Verlag keine Haftung für die Richtigkeit der Wiedergabe. Für die rechtzeitige Übersendung des Anzeigentextes oder der Druckunterlagen hat der Auftraggeber zu sorgen.

3. Anspruch auf eine Ersatzanzeige oder Zahlungsminderung hat der Auftraggeber nur, wenn die Anzeige trotz einwandfreier Vorlagen ganz oder teilweise unleserlich, unrichtig oder unvollständig abgedruckt und dadurch ihr Zweck beeinträchtigt wurde. Fehlerhaft gedruckte Kontrollangaben beeinträchtigen nur unerheblich. Weitergehende Haftungen für den Verlag sind ausgeschlossen. Bei Anzeigen haftet der Auftraggeber für Weiterungen und Schädigungen, die sich für den Verlag, insbesondere auf Grund presserechtlicher Vorschriften, hieraus ergeben können.

4. Für die Aufnahme von Anzeigen in bestimmten Erscheinungsfolgen oder an bestimmten Plätzen der Zeitung wird keine Gewähr geleistet.

5. Sind bei der Erteilung des Anzeigenauftrages keine besonderen Größenvorschriften gegeben, so wird der Preisberechnung die tatsächliche Abdruckhöhe zugrunde gelegt.

6. Die Pflicht des Verlages, Matern, Klischees und andere Unterlagen aufzubewahren, endet 3 Monate nach Erscheinen der letzten Anzeige, sofern nichts anderes vereinbart wurde.

7. Textanzeigen, die auf Grund ihrer Gestaltung nicht als solche erkennbar sind, werden als Anzeige deutlich gemacht.

8. Notendige Änderungen ursprünglich vereinbarter Ausführungen und die Lieferung bestellter Druckstöcke, Matern und Zeichnungen werden dem Auftraggeber berechnet.

   Treffen beschädigte Druckunterlagen unmittelbar vor der Drucklegung ein und besteht keine Möglichkeit mehr, den Auftraggeber darüber zu unterrichten, so behält sich der Verlag die Instandsetzung und die Berechnung der dafür notwendigen Leistungen vor.

9. Probeabzüge werden auf ausdrücklichen Wunsch des Auftraggebers geliefert. Mit der Rücksendung der Probeabzüge hat der Auftraggeber deren Richtigkeit zu bestätigen. Sendet der Auftraggeber den ihm rechtzeitig übermittelten Probeabzug nicht fristgemäß, d. h. zum Datum des Anzeigenschlusses bzw. des vermerkten Termines zurück, so gilt die Genehmigung zum Druck als erteilt.

10. Der Verlag liefert nach Erscheinen der Anzeige kostenlos eine Belegnummer.

11. Die in der Anzeigenpreisliste verzeichneten Abschlußrabatte werden nur für die innerhalb eines Jahres im gleichen Verlagsorgan erscheinenden Anzeigen eines und desselben Auftraggebers gewährt. Die Frist beginnt mit dem Erscheinen der ersten Anzeige, wenn nichts anders vereinbart wurde.

12. Hat der Auftraggeber von vornherein einen Abschluß mit dem Verlag getroffen, der zu einem Nachlaß berechtigt, so erhält er rückwirkend bei Überschreitung der ursprünglichen Abschlußmenge den höheren Nachlaß dafür gemäß Preisliste.

    Bei Nichterreichung der Abschlußmenge erfolgt eine entsprechende Rabattnachbelastung.

    Wird aus Umständen, die der Verlag nicht zu vertreten hat, ein Auftrag nicht erfüllt, so hat der Auftraggeber – unbeschadet etwaiger Rechtspflichten – den Unterschied zwischen dem gewährten und dem der tatsächlichen Abnahme entsprechenden Nachlaß dem Verlag zurückzuvergüten.

13. Bei Konkursen und Zwangsvergleichen entfällt jeglicher Nachlaß.

14. Die Rechnungsstellung erfolgt 5 Tage nach Veröffentlichung der Anzeige. Sie ist innerhalb der aus der Preisliste ersichtlichen Frist zu bezahlen, sofern im einzelnen Falle nichts anderes vereinbart wurde. Skonto wird nach der Preisliste gewährt.

15. Bei Zahlungsverzug oder Stundung werden Zinsen in Höhe von 1. v. H. über dem Diskontsatz sowie die Einziehungskosten berechnet; bis zur restlosen Bezahlung kann der Verlag die weitere Ausführung des Auftrages zurückstellen.

16. Zahlungen sind nur an den Verlag oder dessen Bevollmächtigten zu leisten.

17. Reklamationen jeglicher Art sind innerhalb von 14 Tagen nach Rechnungsstellung geltend zu machen.

18. Erfüllungsort und Gerichtsstand ist Frankfurt am Main.

Schalom Israel

Inhalt:	Informationen, Berichte, Features und Reportagen über Israel				
Herausgeberkreis:	Junge israelitische Journalisten mit Sitz in Israel und der Bundesrepublik				
Bezieherkreis:	Einzelabonnenten, Jugendverbände, Volkshochschulen, Bildungszentralen, Fluggesellschaften				
Auflagenhöhe:	10 000				
Umfang:	48-60 Seiten, davon 25% Anzeigen				
Erscheinungsweise:	4 mal im Jahr:	Februar	Mai	August	November
Heftformat:	297 mm hoch – 210 mm breit				
Satzspiegel:	250 mm hoch – 185 mm breit				
Anzeigenschluß:	Am 20. des Vormonats				
Druckart:	Buch- und Offsetdruck				

Anzeigenpreise (Nettopreise) und Formate im Innenteil:	Format	Höhe	Breite	Preis in DM
	1/1	250 mm	185 mm	1 000,–
	2/3 hoch	250 mm	122 mm	690,–
	1/2 quer	123 mm	185 mm	540,–
	1/3 hoch	250 mm	60 mm	370,–
	1/3 quer	78 mm	185 mm	370,–
	1/4 quer	59 mm	185 mm	285,–
	1/8 hoch	60 mm	75 mm	150,–

Umschlagseiten:	2. Seite: 1 700,– 3. Seite: 1 500,– 4. Seite: 2 000,–
Farbzuschläge:	Vierfarbanzeigen (nur auf den Umschlagseiten möglich) für 2. bis 4. Farbe: zusammen 80% Geringe Abweichungen im Farbton bleiben vorbehalten
Satzspiegelüberschreitung:	Satzspiegelüberschreitung und Anschnitt sind nur bei ganzseitigen Anzeigen möglich Zuschlag 5% auf den Schwarzweiß-Preis
Druckunterlagen:	Klischees (28er Raster), Matern, Originalvorlagen, Fotos
Rabatt:	Bei Abnahme innerhalb eines Jahres von 4 Anzeigen der gleichen Größe 10%
Beilagen:	Je 1000 Stück DM 60,–, bis zu einem Gewicht von 25 g Höchstformat: 290 x 200 mm Auf Beilagen werden keine Rabatte gewährt
Zahlungsbedingungen:	14 Tage nach Rechnungsdatum rein netto Bei Vorauszahlung von Beträgen über DM 300,– 2% Skonto
Geschäftsbedingungen:	Siehe Rückseite

Alle Preise zuzüglich Mehrwertsteuer.

תאריך 12.8.68

סווג [illegible]

מזכר

אל [illegible]

מאת

הנדון

דברתי עם זליגר על הא.ט.
כי חולבים, אין לו שום
התנגדות לגבי הרעיון.
עשה עלי רושם טוב.

אם ידריכו אותו ויעבדו
אתו יכול להיות בסדר.

הא.ט. דתי, שולט בשפה
הגרמנית, ויש לו קצת
נסיון בענין.

5.68 500/100

משרד החוץ

אישי

סיווג

מזכר

אל: ~~מר א. בן חורין סמנכ"ל~~

מאת: מנהל מנג"ן

אל:

מאת:

הנדון: <u>מר נחמן בן-יעקב</u>

בהמשך לשיחתנו הטלפונית הנני מעביר אליך את מכתבו של הנ"ל לשר החוץ, לקראת פגישתכם ביום 14.8.68 בשעה 12.00.

מר בן-יעקב עושה רושם טוב, ובהחלט מתאים לתפקיד של רכז פעולת הסברה במסגרת המבקרים מגרמניה.

אם אמנם תחליט לכלול פעולה כנ"ל בתכנית החדשה להסברה הרי שמר בן-יעקב יכול להיות מועמד טוב למטרה זו.

בברכה,

י. גבעון

העתק: מר א. קדרון סמנכ"ל
מר ע. שמעוני מנהל לשכת השר

8.8.68

תאריך	חתימה	תאריך	חתימה

3.68 - 500x100

[illegible]

[illegible]

TO: [illegible]

FROM: [illegible]

SUBJECT: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

cc: [illegible]

[illegible]

לכב'
מר אבא אבן
שר החוץ
ירושלים

נחשון בן-יעקב
ירושלים-בית וגן
רח' רב עוזיאל 54
28.7.68.

א.נ.,

הנני להציע את שרותי להסברה בחוגים גרמניים במסגרת משרד חוץ.

יותר משנה אני עוסק-לא על מנת לקבל פרס-בהסברת חיי מדינתנו בפני צעירים שבאו מגרמניה על ידי מפעל AS Z מתנדבים, סטודנטים ואנשי דת.

כיליד גרמניה בוגר בית ספר תיכון וסטודנט לתיאולוגיה היהודית והיסטוריה יש לי הרקע ההשכלתי על מנת למצוא שפה משותפת עם קהל מגוון זה. לימודיי באוניברסיטה העברית במשך 4 שנים במשפטים, כלכלה, מינהל ציבורי ומדעי המדינה פתחו לי אופקים נוספים.

ב-35 שנים שאני חי בארץ, עברתי את כל התחנות של תושב ותיק בחלוציות, התיישבות, הגנה והתנדבויות לאוטיות שונות. החל מהקמת המדינה שירתי כקצין משטרה, הייתי בין מייסדי משמר הגבול ועם התפטרותי בשנת 1957 מן החיל שירתי כקצין מילואים ביחידה קר-בית עד 1967. ב-10 שנים האחרונות אני עובד בכיר במשרד מבקר המדינה. על אף עבר עשיר זה יכולתי בהרצאותיי לתרום רבות מנסיוני האישי על מנת להמחיש את תיאור הדברים שהסברתי לשומעיי.

למרות שאני מעורה מאוד בארץ ובחברתנו, לא פסקו קשריי עם התרבות הגרמנית ועקבתי במשך שנים רבות אחרי ההתפתחות הפולי-טית, החברתית והכלכלית של גרמניה של היום. כן עלה בידי להסביר את תופעות חיינו ברוב השטחים במושגים המקובלים אצל הנוער הגרמני ולמנוע מכשולי הסימנטיקה בהבנת ההווי הישראלי.

טפוח הקשרים שנקשרו בימי שהותם של חוגי הצעירים בארץ, ההתכתבות הענפה שהתפתחה בינינו והחלפת חומר קריאה על בעיותינו המשותפות הראו לי שהסברתי נפלה על אדמה פוריה.

אני מאמין, אפוא, שביכולתי לתרום תרומה רצינית למשימת ההסברה העומדת בפני כב' ורצוני להקדיש לתפקיד זה את כל כוחותיי. הצעתי היא, אפוא, לעבור למשרד חוץ כעובד מושאל ממשרדנו שיסכים ללא ספק להצעתי זו.

בכבוד רב

נחשון בן-יעקב

969

שמור

ירושלים, י"א באב תשכ"ח
5 באוגוסט 1968

אל : הגב' אולה שביס, הקונסוליה הכללית, ציריך

מאת : זאב ז. דובר, אירופה 1

גרמ/ 252

הנדון: "הפרטיזנים הערבים"
מכתבך מ-29.7.68

תודה עבור הפניית תשומת הלב. את צודקת בהחלט שהגדרת החבלנים כ"פרטיזנים" איננה נכונה ומזיקה מבחינתנו.

קע"ח בדעה שהכנוי "פרטיזנים" הוא תרגום המערכת מידיעה הנשלחת מכאן ע"י הסוכנות שלא בלשון הגרמנית. בכל הקומוניקטים הרשמיים אנו מקפידים על הכינוי "חבלנים" - בלעז "טרוריסטים" ולדעת קע"ח אין תועלת בשיחה מיוחדת עם נציגי א.פ. בנושא זה.

ב ב ר כ ה ,

זאב ז. דובר

העתק: מר ש. אבנה, קע"ח

דזד/רא

CONSULAT GENERAL D'ISRAEL

קונסוליה כללית של ישראל

משרד החוץ
דאר נכנס
2 VIII 1968

ש מ ו ר

ציריך, ד' באב תשכ"ח
29 ביולי 1968

אל : 1. אירופה 1
2. הסברה
3. קע"ת

מאת : הקונסוליה הכללית, ציריך

הנדון: "הפרטיזנים" הערבים"

שימו נא לב לכותרת הקטע המצ"ב של "הנויע ציריכר ציטונג" מיום 28.7.68. זו הפעם השלישית שאני נתקלת בה, אולם לאחר קריאת הטקסט, מסתבר שאולי לא העתון אשם, כי אם כתב ה- A P בתל-אביב.

אולי כדאי להעיר על כך לכתב ?

ב ב ר כ ה ,

א. שביט

העתק: השגרירות, ברן.

Feuergefecht mit Partisanen im Jordantal

Tod zweier israelischer Offiziere

Tel Aviv, 26. Juli. (AP) Bei einem Gefecht mit acht arabischen Partisanen sind nach einer Mitteilung der israelischen Streitkräfte am Freitag ein israelischer *Oberst* und ein *Hauptmann* gefallen. Sieben der Partisanen kamen ebenfalls ums Leben; der achte wurde gefangengenommen. Die mit

N 22
28.7.68

nur eine [illegible]
ist, sondern die einzige Alternative für die ganze Zivilisation.»

Der Schriftstellerverband erklärt w[illegible]r: «Wir hatten erwartet, daß unser Erneueru[illegible]g[illegible]rozeß mit *Sympathien* im ganzen sozialistischen Lager begrüßt werden würde. Doch statt dessen sind wir des *Hochverrats* beschuldigt. Wir haben Ultimaten von Freunden erhalten, die durch ihre Aeußerungen immer mehr ihre *Unwissenheit* über unsere Entwicklung und unsere Situation unter Beweis gestellt haben. Wir werden Verbrechen beschuldigt

Kampfanzügen bekleideten und unter anderem mit Maschinenpistolen sowjetischer Herkunft bewaffneten Araber waren nach israelischen Angaben am Freitag morgen zehn Kilometer südlich der Damiabrücke in das israelisch besetzte Gebiet eingedrungen.

Nasser in [illegible]

Der Zürcher Zeitun

Zürch

מחלקת אירופה 1

ירושלים, ח׳ באב השכ"ח
30 ביולי 1968

לכבוד
מר עלי רוטשילד
ת"ד 1480
<u>תל-אביב</u>

מר רוטשילד הנכבד,

תודה עבור מכתבך מ-16.7 והערותיך על מצב ההסברה שלנו ברפ"ג. אתה צודק בהערותיך והצעותיך מועילות.

כמובן שאין כל התנגדות לכך שתעביר לנו דוח יותר מפורט על מסעותיך ברפ"ג, בשפה האנגלית.

בכבוד רב,

זאב ז. דובר

העתק: גב׳ ג. יחזקאלי, הסברה
מר צ. שמרת, בון

זזד/דא

ELI ROTHSCHILD
TEL-AVIV

עלי רוטשילד
תל-אביב

ת.ד. 1480

16.7.1968

כ' בתמוז תשכ"ח

לכ'

מר צבי דושר
מנהל מחלקת אירופה
משרד החוץ, ירושלים

מר דושר היקר,

רב תודות עבור מכתבך מיום 11.7.68!

התרשמתי מהמספר הגדול של אוהדי ישראל בכל עיר ועירה בגרמניה המערבית, יחד עם זה אני מלא צער על חוסר ארגון אפקטיבי של כוחות אלה ועל ליקויי היעילות.

זה גם נכון בנוגע לאנשים שלי תפקיד גבוה והשפעה פוליטית וחברתית כמו אנשי כמורה, קציני צבא ועיתונאים.

מפגם האינפורמציה מתבטא במיוחד בכל הנוגע של ידיעתם במצבה הכלכלי והחברתי של האוכלוסיה הערבית בשטחים המוחזקים [illegible]! כי הבעיה שמעסיקה את ידידינו הגרמניים ביותר, היא כידוע בראש וראשונה זו של פעולותינו לקראת הסדר אמיתי עם ערביי ארץ-ישראל, מאחר ומוכנים הם, הגרמנים, לקבל סברתנו [שלילה עמדתי בכל תוקף], שיש להבדיל בין הצורך להסדר עם ה"פלסטינאים", כדי להקליש את דרישותיהם הבלתי מוסמכות והבלתי צודקות של מדינות ערב. לכן לצערי גדול של ראי-נבזות של כל כך הרבה בכתבות גרמניות חשובות להפצת האמת על מצבנו החיצוני כאן! דרך אחד בזה יכול להיות הפצת השבועון של "Jerusalem Post" באמצעי הסברה יעיל נוסף. האם תוכל לעזור בזה?

הייתם נבצרים, לו שלחתי לכם [ב.א. לך, למחלקת הסברה וגם לשגרירות] דו"ח באנגלית או גרמנית? כי אין לי מכונת כתיבה עברית.

אשמח לשמוע ממך!

שלך
ע. רוטשילד

15.7.68

משרד החוץ

סיווג

מזכר

אל: מנהל הסברה
מנהל אירופה 1

מאת: זאב ז. דובר, אירופה 1

אל:
מאת:

גרם 251/1

הנדון: __הרצאת מר צ. שמרת, בקלן__

... מצ"ב כתבה שנתפרסמה בעתון החשוב "קולנר רונדשאור", הסוקרת את הרצאתו של מר צבי שמרת, נספח לעתונות בשגרירות בבון, בדיון על המזה"ת בו השתתף גם הפרופסור למדעי המדינה, דונר, מארה"ב.

היתה זו אחת מני פעולות ההסברה הרבות של השגרירות והכיסוי שניתן לדברי מר שמרת בעתון הוסיף תהודה לעמדת ישראל בציבור.

ב ב ר כ ה ,

זאב ז. דובר

העתק: הציר, בון
מר שמרת, בון

דזד/דא

לשמוש בתוך המשרד בלבד

4.67 250X100 ה

Kölnische Rundschau

Der 7. Tag des Israelkrieges

Presseattaché Zwi Schomrath: Dauert schon 13 Monate

VON RUDOLF DERTINGER

Das Lob kam aus dem Munde eines amerikanischen Politikwissenschaftlers. Grauhaarig mit bedeutungsvoll buschigen Augenbrauen wies er auf einen jungen Mann neben sich hin: „Wieder einmal zeigt sich, daß die Qualität der israelischen Diplomaten phantastisch ist. Wenn alle Welt solche Diplomaten hätte ..."

Gemeint war der Presseattaché der Israelischen Botschaft in Bonn, Zwi Schomrath, der über das Thema „Ein Jahr nach dem Blitzkrieg" sprach und sich eingangs für sein schlechtes Deutsch entschuldigte: eine taktische, von den rund 100 Gästen im Studio Dumont gebührend gewürdigte Geste, denn der Redner sprach fließend, schnell, klug und begeisternd. „Wir haben sechs Tage des Krieges gewonnen", sagte er, „den siebten jedoch nicht. Und dieser siebente Tag dauert nun schon 13 Monate." Schomrath wehrte den offenbar zahlreichen Hinweisen, manchmal augenzwinkernd vorgebracht, Israel habe zwar recht gehabt und auch den letzten „Blitzkrieg" gewonnen, aber eigentlich sei es doch der Aggressor. „Wir waren vielleicht sympathischer, als wir auf dem Sterbebett lagen als nach dem „Sieg", sagte er ohne allen Vorwurf.

Wie später Professor Josef Donner, jener amerikanische Politikwissenschaftler, so wies auch der Presseattaché darauf hin, daß von einem Junikrieg eigentlich nicht gesprochen werden könne, sondern mehr von der intensiven Kampfphase eines Krieges, den die Araber seit 1948 gegen Israel führen und in dem immer noch kein Friede in Sicht sei. „Ich glaube, die Araber können die Sinnlosigkeit des Krieges nicht begreifen. Israelische Friedensvorschläge werden nur als Zeichen der Schwäche gewertet", sagte Zwi Schomrath.

Aber nur Nasser, der es sich erlauben konnte, nach einer katastrophalen Niederlage zurückzutreten und Stunden später als Retter der Nation zu gelten, nur dieser Mann habe die Autorität im arabischen Lager, mit Israel einen Frieden zu schließen. Alle anderen Politiker müßten an dieser Aufgabe scheitern.

Die einzige Hoffnung sah der junge Diplomat und später in der Diskussion auch Professor Donner, der schon 1948 den jungen Staat Israel vor Illusionen bezüglich der sowjetischen Motive gewarnt hat, in den Arabern, die in den jetzt besetzten Gebieten leben. Nur aus der Zusammenarbeit mit ihnen, aus einem stetigen Überwinden des Mißtrauens, könne eine Brücke zu den anderen arabischen Völkern entstehen. Eine Hoffnung, die der Attaché nur leise, etwas resigniert aussprach. Man weiß zu gut in Israel, daß Präsident Nasser schon von der „vierten Runde" gesprochen hat.

15.7.68

מנהל הסברה
מנהל אירופה 1

זאב ז. דובר, אירופה 1

הנדון: <u>הרצאת מר צ. שפרה, בקלן</u>

... מצ"ב כתבה שנתפרסמה בעתון החשוב "קולנר רונדשאור", הסוקרת את הרצאתו של מר צבי שפרה, נספח לעתונות בשגרירות בבון, בדיון על הסלת בו השתתף גם הפרופסור למדעי המדינה, דונר, מארה"ב.

היתה זו אחת מני פעולות ההסברה הרבות של השגרירות והכיסוי שניתן לדברי מר שפרה בעתון הוסיף תרומה לעמדת ישראל בציבור.

ב ב ר כ ה ,

זאב ז. דובר

העתק: הציר, בון
מר שפרה, בון

דזד/דא

Kölnische Rundschau

Der 7. Tag des Israelkrieges

Presseattaché Zwi Schomrath: Dauert schon 13 Monate

VON RUDOLF DERTINGER

Das Lob kam aus dem Munde eines amerikanischen Politikwissenschaftlers. Grauhaarig mit bedeutungsvoll buschigen Augenbrauen wies er auf einen jungen Mann neben sich hin: „Wieder einmal zeigt sich, daß die Qualität der israelischen Diplomaten phantastisch ist. Wenn alle Welt solche Diplomaten hätte ..."

Gemeint war der Presseattaché der Israelischen Botschaft in Bonn, Zwi Schomrath, der über das Thema „Ein Jahr nach dem Blitzkrieg" sprach und sich eingangs für sein schlechtes Deutsch entschuldigte: eine taktische, von den rund 100 Gästen im Studio Dumont gebührend gewürdigte Geste, denn der Redner sprach fließend, schnell, klug und begeisternd. „Wir haben sechs Tage des Krieges gewonnen", sagte er, „den siebten jedoch nicht. Und dieser siebente Tag dauert nun schon 13 Monate." Schomrath wehrte den offenbar zahlreichen Hinweisen, manchmal augenzwinkernd vorgebracht, Israel habe zwar recht gehabt und auch den letzten „Blitzkrieg" gewonnen, aber eigentlich sei es doch der Aggressor. „Wir waren vielleicht sympathischer, als wir auf dem Sterbebett lagen als nach dem „Sieg", sagte er ohne allen Vorwurf.

Wie später Professor Josef Donner, jener amerikanische Politikwissenschaftler, so wies auch der Presseattaché darauf hin, daß von einem Junikrieg eigentlich nicht gesprochen werden könne, sondern mehr von der intensiven Kampfphase eines Krieges, den die Araber seit 1948 gegen Israel führen und in dem immer noch kein Friede in Sicht sei. „Ich glaube, die Araber können die Sinnlosigkeit des Krieges nicht begreifen. Israelische Friedensvorschläge werden nur als Zeichen der Schwäche gewertet", sagte Zwi Schomrath.

Aber nur Nasser, der es sich erlauben konnte, nach einer katastrophalen Niederlage zurückzutreten und Stunden später als Retter der Nation zu gelten, nur dieser Mann habe die Autorität im arabischen Lager, mit Israel einen Frieden zu schließen. Alle anderen Politiker müßten an dieser Aufgabe scheitern.

Die einzige Hoffnung sah der junge Diplomat und später in der Diskussion auch Professor Donner, der schon 1948 den jungen Staat Israel vor Illusionen bezüglich der sowjetischen Motive gewarnt hat, in den Arabern, die in den jetzt besetzten Gebieten leben. Nur aus der Zusammenarbeit mit ihnen, aus einem stetigen Überwinden des Mißtrauens, könne eine Brücke zu den anderen arabischen Völkern entstehen. Eine Hoffnung, die der Attaché nur leise, etwas resigniert aussprach. Man weiß zu gut in Israel, daß Präsident Nasser schon von der „vierten Runde" gesprochen hat.

Jahres gebro-
hatte man bis
gezählt, im Eis-
ntstraße waren
nwiesen lagerte

lugs- und Rund-
nd Einheimische
on Loreley oder
ndrang bei der
icht alle Kölner
einen Eindruck,
weise gewinnen
ers viele Gratis-
Kölner Familien

sgaststätten wa-
ner leiteten die
ins Grüne ein.
Mit anderen Wor-
fährt und nach
st der Zoobesuch
Besucher kamen
Maße nach Köln.
ht überfüllt. Das
Poll, der durch-
Gäste hat, ebenso
ger in Rodenkir-
stellte fest:

Blick durch Phönixpalmen zum Dom. Foto: Wirtz

fabrik

000 DM Schaden

Kölnische Rundschau

Der 7. Tag des Israelkrieges

Presseattaché Zwi Schomrath: Dauert schon 13 Monate

VON RUDOLF DERTINGER

Das Lob kam aus dem Munde eines amerikanischen Politikwissenschaftlers. Grauhaarig mit bedeutungsvoll buschigen Augenbrauen wies er auf einen jungen Mann neben sich hin: „Wieder einmal zeigt sich, daß die Qualität der israelischen Diplomaten phantastisch ist. Wenn alle Welt solche Diplomaten hätte ..."

Gemeint war der Presseattaché der Israelischen Botschaft in Bonn, Zwi Schomrath, der über das Thema „Ein Jahr nach dem Blitzkrieg" sprach und sich eingangs für sein schlechtes Deutsch entschuldigte: eine taktische, von den rund 100 Gästen im Studio Dumont gebührend gewürdigte Geste, denn der Redner sprach fließend, schnell, klug und begeisternd. „Wir haben sechs Tage des Krieges gewonnen", sagte er, „den siebten jedoch nicht. Und dieser siebente Tag dauert nun schon 13 Monate." Schomrath wehrte den offenbar zahlreichen Hinweisen, manchmal augenzwinkernd vorgebracht, Israel habe zwar recht gehabt und auch den letzten „Blitzkrieg" gewonnen, aber eigentlich sei es doch der Aggressor. „Wir waren vielleicht sympathischer, als wir auf dem Sterbebett lagen als nach dem „Sieg", sagte er ohne allen Vorwurf.

Wie später Professor Josef Donner, jener amerikanische Politikwissenschaftler, so wies auch der Presseattaché darauf hin, daß von einem Junikrieg eigentlich nicht gesprochen werden könne, sondern mehr von der intensiven Kampfphase eines Krieges, den die Araber seit 1948 gegen Israel führen und in dem immer noch kein Friede in Sicht sei. „Ich glaube, die Araber können die Sinnlosigkeit des Krieges nicht begreifen. Israelische Friedensvorschläge werden nur als Zeichen der Schwäche gewertet", sagte Zwi Schomrath.

Aber nur Nasser, der es sich erlauben konnte, nach einer katastrophalen Niederlage zurückzutreten und Stunden später als Retter der Nation zu gelten, nur dieser Mann habe die Autorität im arabischen Lager, mit Israel einen Frieden zu schließen. Alle anderen Politiker müßten an dieser Aufgabe scheitern.

Die einzige Hoffnung sah der junge Diplomat und später in der Diskussion auch Professor Donner, der schon 1948 den jungen Staat Israel vor Illusionen bezüglich der sowjetischen Motive gewarnt hat, in den Arabern, die in den jetzt besetzten Gebieten leben. Nur aus der Zusammenarbeit mit ihnen, aus einem stetigen Überwinden des Mißtrauens, könne eine Brücke zu den anderen arabischen Völkern entstehen. Eine Hoffnung, die der Attaché nur leise, etwas resigniert aussprach. Man weiß zu gut in Israel, daß Präsident Nasser schon von der „vierten Runde" gesprochen hat.

1211 ~~101~~

Pour votre information au nom de Madame

Dr. Elsie Kühn-Leitz

Wetzlar/Lahn

Haus Friedwart
Tel. 851 App. 2341
oder Wetzlar 2305

FRANKFURTER ALLGEMEINE ZEITUNG, Dienstag 25.Juni 1968 No. 144/S.11

Notre ignorance nous a ruinés

25/1.1 פרח

Un Arabe cherche les causes de la défaite des Arabes contre l'Israël / de Salah al Din al Munadshid /

On ne sait grand-chose des réactions des Arabes après la défaite. La première étude critique des causes de l'impuissance arabe parut récemment à Beyrouth sous le titre "Les piliers de la défaite". Son auteur, un éminent intellectuel arabe, le Professeur Salah al Din al Munadshid, est connu en Europe comme historienien, orientaliste et auteur politique. Son nouveau livre trouva grande attention auprès des hommes politiques, professeurs et ecclésiastiques arabes. Les socialistes arabes qu'il avait critiqués essayèrent d'étouffer le livre.

En étudiant l'histoire de l'humanité on trouve que tous les faits importants, soit des individus soit des groupes, furent accomplis grâce à la foi. Lorsqu'on voulut finir un haut fait ou tourner une mauvaise position au bien, la foi fut toujours la force d'impulsion la plus forte. D'après l'histoire de la religion chrétienne, le christianisme ne put se répandre que grâce à la foi des disciples et apôtres de Jésus ... De même l'islam put se répandre grâce à la foi dans le monde connu à ce temps-là. Cela se passa avec une rapidité surprenante. Dans les coeurs des premiers musulmans, la foi fut enracinée profondément et fermement. Elle fit des miracles, enflamma les coeurs, fit d'un homme des milliers, changea celui qui eut été encore hier faible en un brave guerrier.

Les esclaves des puissants.

Aujourd'hui, les Arabes sont retombés au paganisme. Ils ont perdu la foi, l'ardeur, l'impulsion, le dévouement profond. Ils se sont accoutumés aux humiliations. Ils sont devenus matérialistes comme les Romains qui avaient été vaincus par cette même raison. Si l'on pose une question sur les Arabes d'aujourd'hui, on pourrait dire: C'est une nation qui parle beaucoup et n'agit point, qui rompt les traités au lieu de les tenir, qui se dispute et ne peut pas être d'accord, qui se fâche et fait du mal, qui insulte et offense. Tout ce que le Dieu leur avait interdit, ils le font. Ils sont devenus athés. Ils

s'insultent réciproquement et dévastent la terre. Ils sont devenus les esclaves de leurs souverains et ils les flagornent. Ils s'adonnent aux plaisirs et courent après la richesse. Ils n'ont pas de foi qui leur donnerait l'impulsion et pas de valeurs spirituelles. Ils veulent vaincre leurs ennemis - et ils en ont vraiment beaucoup - mais avec quoi? ... Ils ont abandonné leur foi et Dieu les a délaissés. Aujourd'hui, ils ne portent pas de message qui mène au bon chemin et au salut. Ils suivent les idéologies importées qui sont mauvaises et destructives. Ils attendent les instructions de Tito et de Kossygine. Ils ne sont plus les maîtres, les guides spirituels qui enseignent le monde.

/ L'auteur interprète le nationalisme arabe moderne sous l'in-
/ fluence de l'Occident. Les Arabes avaient suivi l'exemple occi-
/ dental en parlant du "colonialisme osman" dans la lutte contre
/ la domination des Turcs, Plus tard, le matérialisme marxiste
/ est venu de l'Occident /

Quelques savants musulmans considèrent la civilisation occidentale comme une des causes de la catastrophe / pendant la guerre arabe - israélienne /, ils expliquent notre défaite surtout de ce fait. Ce n'est pas mon point de vue. La civilisation occidentale n'est pas un mal au total. Elle contient beaucoup de choses valables qui nous manquent, beaucoup d'aspects sont utiles pour nous. Mais, nous n'avons pas voulu voir ce qui a de la valeur, nous nous sommes cramponnés à tout ce qui est destructif et vicieux. Si nous étions croyants, et si notre foi était ardente et sincère, nous emprunterions à la civilisation occidentale tout ce qui est bon, et nous laisserions de côté tout ce qui pourrait nous nuire.

Le socialisme révolutionnaire comme épidémie.

L'Orient arabe fut atteint par une épidémie idéologique très dangereuse, nommé "le socialisme révolutionnaire". Parmi les maladies meurtrières elle est une des pires. Elle est comme le choléra ou la peste. Cette épidémie s'est répandue chez nous depuis une dizaine d'années. Mais elle a repoussé l'Orient arabe dans son développement

[illegible] Ils sont devenus les esclaves de leurs souverains [illegible] Ils n'accep[illegible] [illegible] Ils n'ont pas de foi [illegible] et [illegible] valeurs spirituelles. Ils [illegible] leurs [illegible] Ils ont abandonné [illegible] [illegible] le monde.

[illegible]

[illegible] la civilisation occidentale [illegible]

Le socialisme révolutionnaire comme remède.

L'Orient aussi fut atteint par une [illegible] idéologique très dangereuse, appelé "le socialisme révolutionnaire". [illegible]

pour un demi siècle en arrière. Car elle l'a morcelé, déchiré et mis en révolte. Cette maladie apparut d'abord en Syrie et en Egypte, avant d'attaquer les autres pays arabes.

/ Ensuite il y a un résumé sur le développement du socialisme marxiste athé en Orient. En Syrie, ce fut surtout Michel Aflaq qui développa les thèses socialistes très radicales. En Egypte, le président Nasser employa jusqu'à 1959 un mélange des paroles nationalistes et islamiques /

L'année 1961 a apporté en Egypte les lois socialistes d'étatisation et de confiscation. Ces lois formaient une ligne de séparation entre une idéologie balançante en diverses directions et un programme clair dérivant ses décisions du socialisme révolutionnaire marxiste. Plus tard, on a proclamé le "pacte national" égyptien acceptant dans son vocabulaire et son esprit, le manifeste communiste et les principes de Marx. A ce marxisme arabe on a donné les noms différents. On l'a appelé le "socialisme égyptien" et le "socialisme arabe". Quelques auteurs ont essayé de le faire dériver de l'histoire arabe ou même de l'islam. En Egypte, le régime socialiste était greffé d'en haut. Le Caire est devenu le centre sur lequel Moscou s'appuyait pour répandre son socialisme révolutiónnaire en Afrique et en Orient arabe.

Les buts destructifs

Nous allons regarder le dommage causé par le socialisme révolutionnaire à toute la nation arabe et surtout aux pays où il est en pouvoir. Nous n'allons pas nous tromper en constatant que le but de ce mouvement révolutionnaire était avant tout destructif.

Premièrement: le mouvement a détruit l'énergie économique de la population avec la nationalisation, confiscation et avec la restriction de la liberté de commerce et de l'industrie. Les riches sont devenus plus pauvres, mais le niveau de vie des pauvres se n'est pas amélioré.

Deuxièmement: En Syrie et en Egypte, les mouvements socialistes ont détruit les valeurs religieuses. C'était l'appel à un socialisme dont les principes désavouent la religion, luttent contre elle, essayent de l'exterminer et nient l'existence d'un être divin. Ce socialisme a essayé de faire l'islam bolcheviste, c'est-à-dire, lui donner un

accent marxiste, l'interpréter comme le socialisme marxiste afin de tromper les masses.

Troisièmement: Ce socialisme a détruit les valeurs morales héréditaires. Contre l'éthique il a fondé une nouvelle école dont les méthodes sont les mensonges amers, injures et calomnies. Il y est arrivé très loin. Les gens étaient divisés en deux classes: contre les "agents", "comparses" et "réactionnaires" on a placé les "progressistes" et "libérés". Ce socialisme a exigé des assassinats et attentats. On a assassiné les auteurs qui avaient prévenu les Arabes des dangers du socialisme révolutionnaire et essayé de leur montrer le chemin du salut. L'action la plus honteuse fut l'assassinat du rédacteur du journal libanais "Al Haijat", Kamil Mrowwe, qui mourut au mois de mai 1966 pour sa foi dans son bureau. Les socialistes organisaient aussi des actes de terreur, tels que lancer des bombes et des manoeuvres de chantage. Ils développaient une activité clandestine mais intensive pour espionner les autres pays arabes et leurs citoyens, au lieu de concentrer leur espionnage contre l'ennemi israélien. Tout cela avait une influence destructive sur le caractère arabe.

Quatrièmement: Ce socialisme a détruit le bien le plus sacré pour lequel l'humanité avait combattu depuis le début de son histoire: la liberté. Il a détruit les droits fondamentaux des hommes: la liberté d'opinion, la liberté de presse et la liberté de domicile. Les socialistes arabes ont étatisé la presse et édité les journaux qui parlent à leur nom. Ils ont choisi les journalistes prêts à leur obéir et dirigé la critique de cette presse. Ils avaient obligé les gens à se taire jusqu'à ce que personne n'a plus osé parler publiquement, ayant peur des tortures auxquelles on était soumis. Celui qui éleva tout de même sa voix fut mis en prison et dut subir des tortures diverses. Après être parvenus à leur but dans leur propre sphère d'influence, ils essayèrent d'acheter les journaux dans les pays arabes libres ... En Syrie, en Egypte et en Irak, on a limité les voyages à l'étranger ... On a éliminé aussi l'opposition politique. Il n'y avait plus de partis à côté du parti unitaire régnant. Tous ceux qui s'y opposaient étaient emprisonnés ou assassinés; et on disait que les victimes s'étaient suicidées.

Cinquièmement: Ce socialisme a désorganisé les énergies techniques et scientifiques de la nation arabe, car il a expulsé les experts techniques et scientifiques. Les pays arabes et les familles de ces spécialistes avaient payé des sommes énormes pour leur formation professionnelle. Les socialistes ont refusé de coopérer avec les spécialistes. Ils leur ont rendu leur travail si difficile et tellement limité leur liberté, qu'ils ont préféré s'enfuir et quitter ce pouvoir qui désavouait les résultats et la science. La Syrie avant tout, est devenue pauvre de spécialistes. L'ignorance s'est répandue.

Sixièmement: Ce socialisme a détruit l'unité parmi les citoyens et entre les pays arabes.

/ D'après l'auteur les contradictions de plus en plus profondes entre le monde arabe sont dues aux pays arabes socialistes. Il rappelle le fait que l'Egypte avait bombardé les endroits saudo-arabes quelques jours avant le commencement de la guerre arabe-israélienne. Il confronte la position agressive du Caire avec la politique de compromis et de réconciliation du roi Faysal. /

Septièmement: Ce socialisme a détruit les vieilles classes, mais en même temps il a créé une nouvelle classe privilégiée de ses partisans.

Huitièmement: Ces socialistes ont gaspillé les fonds publics pour s'armer contre l'ennemi ... Avant la défaite, beaucoup d'armes étaient employées pour l'homicide en Yemen au nom de socialisme, et de progrès. Avec les armes nouvelles on a détruit des villes et des villages, en Yemen. Combien de musulmans innocents y sont morts! L'économie et le respect politique de l'Egypte ont beaucoup souffert pendant cette guerre.

Neuvièmement: Ce socialisme a détruit la stabilité dans les pays où il était en pouvoir et dans le monde arabe entier ...

L'ignorance des ennemis.

C'est une vérité banale que chacun essaye de connaître son ennemi - s'il en a un - et ne néglige rien pour le critiquer, l'étudier et se renseigner sur lui. Nous d'ailleurs, dans notre vanité, nous ne connaissons pas notre ennemi et sa force; malheureusement, c'est vrai. En même temps, nous vivons en pleine ignorance de nous-mêmes, de notre position et de notre propre force.

Au lieu d'employer les services secrets des pays arabes avec leurs organisations énormes et leurs moyens et riches possibilités pour savoir la vérité sur l'ennemi et ses secrets, on a dirigé cette espionnage avant tout vers les pays arabes. Des milliers d'agents auraient dû travailler en pays ennemi pour y épier les nouvelles et secrets. Mais par contre, c'était dans les pays arabes que les agents arabes se sont répandus pour y espionner les Arabes ... La défaite fut vraiment un coup, comme le président Nasser l'a appelée. Elle fut d'autant plus dure que nous n'y avions pas pensé. Les calculs n'avaient pas été exacts, et le service secret égyptien était incapable. Le journaliste égyptien et le rédacteur du journal d'Etat "Al Ahram" Hasanein Heikal le confirma le 20 octobre 1967 avec ces mots: "L'ennemi israélien possède un service secret qui compte parmi les plus habiles du monde ... Nous devons avouer que les services secrets arabes n'étaient pas du tout au même niveau. Quelques appareils de nos services secrets avaient travaillé au fond du pays, suivant les directives des autorités, et ils ne s'étaient pas donné la peine de travailler au delà de la ligne de combat ..."

Ce ne sont pas les gouvernements seuls qui ignorent l'ennemi. Les peuples arabes n'ont absolument aucune connaissance d'Israël. Ils n'ont pas la moindre idée ni de sa population, de son exode et de son origine, ni de l'Etat israélien et de son économie, de sa vie spirituelle et de l'état de la science. D'après la résolution de la "Ligue arabe", aucun livre où il y a le nom d'Israël ne doit être importé dans les pays arabes. Les ministères d'information arabes ~~fon~~ font couper dans les livres étrangers chaque alinéa avec le mot Israël. Ils ont même coupé tout ce qui était écrit sur l'Israël dans

l'"Encyclopaedia Britannica" et le "Larousse". A mon avis, celui qui l'avait proposé auprès de la Ligue arabe doit être un imbécile ou un agent d'Israël. Car grâce à lui, les Arabes sont restés aveugles. Les pays arabes ont peut-être fait ce pas afin que les Arabes n'aperçurent pas le progrès en Israël et la stagnation dans leurs propres pays. Si ce n'est pas la vraie raison, qu'est-ce que cela veut dire alors? Les ministères d'information auraient dû employer toutes leurs forces et renseigner le peuple, lui dire la vérité sur l'ennemi afin que cela fût un stimulant pour le travail et les études. Par contre, les pays arabes ont troublé la vue de son peuple, et ils l'ont empêché de faire la connaissance de son ennemi. A considérer: au temps de Hitler, la France ne censurait pas les journaux qui parlaient de l'Allemagne. Et l'Amérique non plus n'interdisait d'écrire sur l'Union Soviétique ...

Nous n'avons pas connu nous mêmes et notre ennemi non plus. Nous avons employé une méthode de bluff. Nous avons essayé d'exercer une pression sur l'Israël, l'Amérique et sur l'Occident, pour venir à bout de nos exigences. Mais notre ignorance nous a détruits, et le bluff était sans succès contre nos ennemis.

Notre science arriérée

Le 20 octobre 1967, Hassanein Heikal écrivit dans "Al Ahram": "Le soldat israëlien lutte avec une force remarquable. Parmi les soldats israëliens se trouvaient des professeurs d'université, des médecins et des ingénieurs qui furent tous appelés à leurs places par la mobilisation générale ... Nous nous trouvons en face d'un ennemi instruit et moderne. Pour pouvoir le combattre il n'y a pour nous qu'une solution - c'est d'être instruits et modernes nous-mêmes ..." Cet aveu de Heikal - ou du gouvernement au Caire - aurait dû venir avant la défaite ... Sans doute, il y a une grande différence entre le niveau des sciences et de la technique en Israël et dans les pays arabes. Et cela ne concerne pas seulement le domaine militaire, mais aussi les autres domaines de la vie ...

Les professeurs d'université et tous les Arabes instruits le savent bien que le niveau scientifique des écoles primaires et supérieures

et des universités s'est abaissé en Egypte et en Syrie. L'orientaliste français Jacques Berque l'a remarqué aussi. Il nous a dit: "Une décadence effroyable de votre culture vous a atteints". Pour ce phénomène il a créé le mot "déculturisation" ... Notre époque c'est un âge de la science. Celui qui dispose de savoir peut dominer et venir à bout de sa volonté. On ne peut pas vaincre avec ignorance. Etant arriérés, nous ne pouvons pas prendre les devants. Avec des illusions, des discours et chansons populaires on ne peut pas atteindre la puissance.

L'orgueil vantard

La plupart de la nation arabe est gonflée par un orgueil dangereux, c'est la cause du socialisme révolutionnaire. Les masses arabes ont vécu dans un orgueil morbide et faux. A la radio, on a entendu trop de pouvoir prétentieux, d'exagérations démesurées, de bruit grossier, d'insolence vers les autorités étrangères - même vers les plus grandes; il y avait trop d'arrogance imbécile et insolente et de manque de respect des règles diplomatiques internationales. Malheureusement, les masses ont considéré ce gonflement orgueilleux comme une couche de graisse saine. En réalité c'était une maladie.

Ce n'est pas l'occasion de donner une description systématique du mal. On pourrait citer des exemples sans nombre. On ne peut pas éviter de donner quelques exemples montrant nos fautes meutrières qui nous ont conduits vers la défaite honteuse.

Les mesures dépassées.

Le 2 juin 1967, le commentaire sous le titre "Le chantage américain est condamné à échouer" parut dans "L'opinion d'al Ahram", une colonne du journal égyptien "Al Ahram":
"La course orageuse de la révolution d'indépendance arabe emporte tout ... Il est tout à fait impossible que les méthodes des Américains d'intimider et d'extorquer puissent l'arrêter. Il est impossible que les mouvements dangereux des Américains en direction de la Mer Rouge l'arrêtent. Les déclarations idiotes du commandant de la sixième flotte ne pourront pas le faire non plus".

Un correspondant de combat du journal "Al Gumhuria" fut plus orgueilleux encore. Le 21 mai 1967, son rapport parut sous le titre "Nous pouvons écraser Israël au bout de deux heures, sans même mettre dans le combat toutes nos armes ..." Le Caire se vanta aussi de l'assistance de quelques pays socialistes et africains. Le 28 mai, "Al Ahram" publia un rapport sous le titre "Sekou Touré transmet aux pays arabes la disposition libre des forces de Guinée". Pendant la lutte contre notre ennemi, on n'a plus parlé du fait qu'on avait entendu la voix de la Guinée.

Tandis que les journaux égyptiens dépassaient la mesure dans leurs fanfaronnades, leur éblouissement et leur bruit, le président egyptien lui aussi alla très loin avec son appel à la guerre et avec ses provocations des grandes puissances. Le 22 mai 1967, il visita un état-major avancé des forces aériennes, et il y dit: "Le pavillon israélien ne traversera pas le Golfe d'Akaba. Il n'y a pas de question quant à la suprématie arabe sur le Golfe. Si Israël veut nous menacer de la guerre, nous lui répondons: Soyez les bienvenus!".

Il y a encore un autre chapitre où on peut voir distinctivement l'orgueil égyptien: les annonces. Au temps de la monarchie, les grands magasins et firmes avaient coutume d'envoyer des félicitations à leur souverain aux occasions diverses. Cette coutume a subsisté à l'époque socialiste. A l'origine, les annonces étaient le moyen de flatter le roi et d'augmenter la vente. Plus tard, on a simplement éloigné le nom de Farouk et on l'a remplacé par les noms des autocrates du Caire. Après la retraite des forces de sécurité des Nations Unies du Sinaï et lorsqu'on était prêt d'écraser l'Israël au bout de quelques heures, les firmes ont publié telles annonces ... L'historien ne peut s'empêcher d'en prendre acte.

/ L'auteur commente l'annonce qu'il publie en fac-similé et qui causa un scandale chez les musulmans croyants pour son contenu blasphématoire. Elle parut le 1er juin 1967 avec une photo de président Nasser dans "Al Ahram" . /

"Monsieur le Président, le héros, le guide éclairé Gamal Abdel Nasser! En raz de marée de ces moments décisifs de l'histoire humaine et sous l'inspiration de l'état divin pour lequel Dieu t'a choisi, la tâche que tu as est de veiller à la réalisation du droit et de garder l'héritage des messagers et des prophètes de Dieu dans un âge où les puissances énormes du mal et de l'injustice se sont alliées avec le zionisme universel étant ennemis et adversaires de Dieu. A cet effet, nous annonçons au monde entier: La lutte sous ton drapeau victorieux et avec l'assistance de Dieu est l'accomplissement le plus haut au chemin vers les deux buts de salut: être martyr pour l'appel de la liberté et devenir immortel à côté de Dieu, ou obtenir sur la terre la gloire que Dieu offre à ses soldats fidèles. Nous sommes derrière toi. Il est facile pour nous de nous sacrifier sur cette terre pour la plus grande tâche et pour le but le plus noble de l'humanité ... Au nom des ouvriers la direction de la firme "Tabacs et cigarettes orientaux".

La démagogie et diminuation de conscience chez le peuple.

Les mouvements révolutionnaires socialistes s'appuyaient sur la populace afin de captiver l'opinion publique du bas peuple ... Ils ont réussi à gagner les ouvriers, les fermiers et analphabètes en leur assurant qu'ils n'avaient pris le pouvoir que pour les rendre heureux. Pour affermir leur pouvoir, les socialistes révolutionnaires essaient toujours de parler le langage du peuple, de flatter ses passions, de stimuler ses instincts, de gonfler sa conscience de soi-même et son orgueil. Ils ont même créé un nouveau vocabulaire pour enflammer des éclats sentimentaux - des mots comme "colonialisme", "impérialisme", "néocolonialisme", "réaction". Ils avaient emprunté ces mots au dictionnaire communiste afin de les mettre à profit de leurs buts. C'est la populace payée, les vagabonds et analphabètes qui crient vivat aux dictateurs et réclament la chute des souverains. Ils répètent les slogans dont ils ne connaissent pas le sens et le but et ils portent les affiches dans les rues. Ils démolissent les vitrines et mettent

le feu aux magasins, aux maisons et aux ateliers. Depuis la catastrophe du 5 juin 1967, nous connaissons leur pratique. Ces gens superficiels et déroutés dominent sur le peuple. Ils détruisent et font des attentats. Ils lancent des bombes contre les rédactions des journaux et les maisons afin de terroriser. Les mouvements socialistes révolutionnaires ont employé à leurs buts démagogiques la radio, les journaux et les discours publics. Au temps du speaker Ahmed Said, la Radio de Caire "La Voix des Arabes" fut une école de la destruction. Elle prépara et anima la révolution, essaya d'éveiller le désir révolutionnaire et inspira le courage de faire des violences ... Ahmed Shukairi - l'ancien secrétaire général de l'Organisation pour la libération de la Palestine - lui aussi, fit des discours suivant l'opinion des hommes de politique afin de mettre le peuple en émotion, et il ne pensa pas aux conséquences. On est d'accord que les discours et déclarations de Shukairi furent l'arme la plus forte d'Israël et de l'Amérique contre les Arabes. La propagande d'Israël employa ces discours avec les menaces qu'on devait les - les Israéliens - "écraser, "assassiner", "abattre", "jeter dans la mer". Elle lança ces discours dans la presse internationale et décrivit les Arabes comme des barbares sanguinaires qui voulaient refuser le droit de vivre à un peuple civilisé. C'est par les discours de Shukairi que l'Israël gagna les sympathies du monde entier ...

C'est le manque de conscience du peuple qui assista cette démagogie. Etant par la plupart des analphabètes, le peuple aime à croire tout ce qu'il entend. Il ne possède pas l'organe de la critique qui puisse stimuler à réfléchir ou à douter. Il ne connaît pas la réalité, il s'en tient à ses rêves et à ses désirs. Il se cramponne aux personnes qu'il trouve viriles, héroïques, fortes et parfaites ou bien aux hommes qui savent flatter ses passions et rêves... Cette dépendance l'aveugle et lui enlève sa raison. Nous avons vu ce peuple crier en délire vivat au président Nasser parce qu'il avait retiré sa déclaration de démission, après la défaite.

Pendant ce temps, Israël occupait le territoire arabe. Puis nous avons vu que le peuple acquitta le président égyptien de toutes

ses fautes et essaya de charger ses compagnons de la responsabilité de cette défaite. Le peuple fit même que Nasser déclarât lui-même, et avec raison, qu'il était responsable de la défaite ...

Toujours une seule voix

Si le peuple se laissait entraîner par cette propagande et s'il s'enthousiasmait pour les méthodes démagogiques, cenn'était pas sa faute. Car toujours il n'entend qu'une seule voix et c'est toujours du même côté qu'il est narcotisé. Si les pays arabes non-socialistes avaient prévenu le peuple et lui avait montré la réalité, si ces pays avaient défendu les principes moraux et s'ils avaient démasqué la vanité de cette propagande et de cette tromperie, les mouvements socialistes n'auraient pas pu avoir une telle influence sur le peuple qu'ils l'ont eu en effet. Je croix que ce n'est pasdans sa puissance qu'on doit chercher le succès du mouvement socialiste, c'est dans l'impuissance avec laquelle les autres gouvernements s'y opposaient. C'est avec leur silence et négligence qu'ils ont contribué à l'enracinement de la terreur socialiste dans les pays arabes.

פיידי-ביד

מר ש.שילה, לשכת רוה"מ

זאב ז. דובר, אירופה 1

לרמן / ולזר

... רצ"ב טיוטה לתשובות המוצעות

של רוה"מ לשאלות כתב "די- וולט".

ב ב ר כ ה ,

זאב ז. דובר

21.7.68

Answer to question 1

We cannot take issue with the suggestions of unidentified "Authoritative sources" you referred to.

We have always held the opinion that the arm's race is sapping the meager resources of the countries of our region and we have called, ~~tries~~ time and again upon the Arab Governments to set aside their hostility, to establish peace and to sign with us agreements of non agression and of mutual supervised disarmament. So far there is no response.

Furthermore it is the Arab Governments who determine the pace of the arms race and the dangerous escalation in quantity as well as in quality by constantly introducing newer and more potent weapons to their enormous arsenals, while openly admitting to the world at large and to their major supplyers that the pupose of these weapons was Israel's destruction. Under these circumstances and considering the numerical supperiority of our declared enemies, Israel must, as a matter of survival acquire arms to deter an attack and if unavoidable to defend itself against heavy odds.

Answer to question 2

We shall welcome any initiative in this direction coming from the Governments of those East European countries which decided to take the drastic, hardly logical and certainly not helpful step of breaking off diplomatic relations with Israel. It should, however, be clear that we are interested in normalization and not in a mere formalization of relations. In other words, we are interested in relations with concrete contents which, we believe, can be of mutual benefit to all concerned.

Answer to question 1

We cannot take issue with the suggestions of unidentified "authoritative sources" you referred to.

We have always held the opinion that the arms race is sapping the meager resources of the countries of our region and we have called, time and again upon the Arab Governments to set aside their hostility, to establish peace and to sign with us agreements of non aggression and of mutual supervised disarmament. So far there is no response.

Furthermore it is the Arab Governments who determine the pace of the arms race and the dangerous escalation in quantity as well as in quality constantly introducing newer and more potent weapons to their enormous arsenals, while openly admitting to the world at large and to their major suppliers that the purpose of these weapons was Israel's destruction. Under these circumstances and considering the numerical superiority of our declared enemies, Israel must, as a matter of survival acquire arms to deter an attack and if unavoidable to defend itself against heavy odds.

Answer to question 2

We shall welcome any initiative in this direction coming from the Governments of those East European countries which decided to take the drastic, hardly logical and certainly not helpful step of breaking off diplomatic relations with Israel. It should, however, be clear that we are interested in normalization and not in a mere formalization of relations. In other words, we are interested in relations with concrete contents which, we believe, can be of mutual benefit to all concerned.

Answer to question 3

On the whole - yes. There is considerable interest amongst the German public, in the problems of our region. Interest creates demand for factual information and thus forms the basis for intelligent understanding of Israel's position and support for out views on a peaceful settlement of the Arab-Israel conflict.

Answer to question 4

There is always room for inprovement. I believe that closer economic cooperation, including the exchange of industrial and technological know-hos, as well as frequent contacts between the youths of our respective countries, are especially promising fields of cooperation.

The memory of the past is still very much alive, not only amongst our older generation who lived through the anguish and suffering of the Nazi regime and the holocaust in Europe, but also amongst our youth. We are very ~~sesitive~~ sensitive to any phenomenon of Faschism, Anti-Semitism or lenience towards Nazi criminals in Germany.

Our public immediately reacts to them and consequently they influence relations between our two countries.

Answer to question 5

Ambassador Pauls has been charged with an unique diplomatic mission. He has made a ~~signicant~~ significant contribution with conviction and tact in the laying of the first links between the F.R.G. and the Jewishh state of Israel.

./2

Answer to question 3

On the whole - yes. There is considerable interest amongst the German public, in the problems of our region. Interest creates demand for factual information and thus forms the basis for intelligent understanding of Israel's position and support for our views on a peaceful settlement of the Arab-Israel conflict.

Answer to question 4

There is always room for improvement. I believe that closer economic cooperation, including the exchange of industrial and technological know-how, as well as frequent contacts between the youths of our respective countries, are especially promising fields of cooperation.

The memory of the past is still very much alive, not only amongst our older generation who lived through the anguish and suffering of the Nazi regime and the holocaust in Europe, but also amongst our youth. We are very ~~sesitive~~ sensitive to any phenomenon of Fascism, Anti-Semitism or lenience towards Nazi criminals in Germany.

Our public immediately reacts to them and consequently they influence relations between our two countries.

Answer to question 5

Ambassador Pauls has been charged with an unique diplomatic mission. He has made a ~~signicant~~ significant contribution with conviction and tact in the laying of the first links between the F.R.G. and the Jewish State of Israel.

./2

His successor will be able to continue the challenging task of representing the F.R.G. in Israel and of further developing the practical links and ~~practical links and~~ strenthening the spirit of trust between our countries.

DIE WELT

UNABHÄNGIGE TAGESZEITUNG FÜR DEUTSCHLAND

HEINZ SCHEWE

HIS EXCELLENCY,
The Prime Minister of Israel,
Mr. Levi E s h k o l

J e r u s a l e m / Israel
==========================

J erusalem, July 12th, 1968
Beth Hakerem, Shleinstr. 4

Sir,

leaving the country after what has been a fourteen months assignment as a correspondent in Israel for "DIE WELT" and the Axel-Springer-Verlag, I would greatly appreciate your consideration to the following questions:

1. Some suggestions have been heard recently from authoritative sources to the effect that the "arms-race" in the Middle East should be stopped. What is your opinion?

2. Since the beginning of June 1967, diplomatic relations between Israel and a number of East-European states have been interrupted. Are you interested in re-establishing normal diplomatic relations with some countries in Eastern Europe?

2 Hamburg 36, Kaiser-Wilhelm-Straße 1, Ruf 34 10 10 · 43 Essen, Sachsenstraße 36, Ruf 242(1) · 1 Berlin 61, Kochstraße 50, Ruf 61 00 51
Drahtanschrift: Weltverlag · Fernschreiber Hamburg 02-11149 · Essen 08-57341 · Berlin 01-86799
Jerusalem/Israel

3. Do you think that Israels present position and problems are well enough understood, interpreted and supported by the government and the press in the Federal Republic of Germany?

4. What would you suggest to improve existing relations and cooperation between Israel and the Federal Republic of Germany?

5. Soon, a new German ambassador is taking up his place in Tel Aviv. Could you wind up your general impressions of German-Israeli diplomatic connections during the recent three years and give some hints as to prospective developments in future?

Thank you for your consideration.

Yours respectfully

(Heinz Schewe)

סיווג

משרד החוץ

18.7.68

מזכר

אל : מר ז. דובר, אירופה 1	אל :
מאת : מנהל אירופה 3	מאת :

Answer to question 2

אני מציע לענות לשאלתו של כתב ה- "וולט":

We shall welcome any initiative in this direction coming from the Governments of those East European countries which decided to take the drastic, hardly logical and certainly not helpful step of breaking off diplomatic relations with Israel. It should, however, be clear that we are interested in normalization and not in a mere formalization of relations. In other words, we are interested in relations with concrete contents which, we believe, can be of mutual benefit to all concerned.

בברכה

א. דגן

8.66 250X100 ה

אנא לא לכתוב בשוליים

שגרירות ישראל AMBASSADE D'ISRAEL

משרד החוץ
דואר נכנס
12. VII. 1968
גרמ | 251

- 452 -

בד גודסברג, י"ב תמוז תשכ"ח
8.7.68
106.3

אל : מר זאב ז. דובר, אירופה 1
מאת : צ. שפרת, ברן

הנדון : מפעל הנוער האבנגלי בבואריה
מכתבך 596 מ-24.6.68

הרצאתי בסמינר הנ"ל בנירנברג, בצד פרופ' רנטדורף מהיידלברג, והמשלחת הישראלית.

השיחות היו פוריות ונדונו מכלול הבעיות בין ישראל לרפ"ג מאז חתימת הסכם השילומים ועד היום.

הרכב המשלחת הישראלית היה מוצלח מאד והיא תרמה תרומה נכבדה למפעל. המשלחת בשארת עוד כשבועיים ובודאי יקלטו רשמים שינבחו אותם בהמשך עבודתם.

דוח מפורט תשמע בודאי - עם שוב המשלחת.

ב ב ר כ ה ,

צבי שפרת

צבי שפרת

[illegible]

אל : מר [illegible]

מאת : [illegible]

הנדון : [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב ב ר כ ה ,

[illegible]

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

2.7.68.

[illegible],

אני מרשה לעצמי לחרוג ממנהג הבקשות,
ולבקש בכך קטע מתוך של הרצאתי בגולן בפני
קהל של כ- 500 איש.

הקטע מדבר בעד עצמו, ויחד עם זה יש
[illegible] לעיני, הוא נכתב, ורציתי להביא זאת
לידיעתך.

אני רואה שהמבצע מבין במאמר. שמא מועיל
להביא [illegible] מה לידיעת מי מהסברה, הוא ולא אני
מכיר [illegible] איש.

אין בכוונתי "לפרסם" - ובאיזה פורום חשבתי להביא
זאת לידיעתך.

בברכה חמה,

אן, טומי.

ירושלים, כ"ז בסיון תשכ"ח
23 ביוני 1968

גל מ
251.1

אל : מר א. אידן, הציר בון

מאת : זאב ז. דובר, אירופה 1

הנדון: פרופ' צבי רודי
מכתבך 223 מ-18.6.68

בררתי במחלקה לקשרי תרבות וזו איננה ידעה על נסיעת פרופ' רודי לרפ"ג להרצות ברפ"ג ומשום כך גם לא יכלה להודיע לכם על בואו לבון. גם לו הודיעו על כך אין זה מחייב נוכחות נציג השגרירות בהרצאה ועל אחת כמה וכמה לא לקבלו בשדה להסיעו וכיוצ"ב. הנ"ל כהערות כלליות.

אולם העיקר - לא כתבת מיהו פרופ' רודי לאיזה אוניברסיטה או מוסד ישראלי הוא קשור ומה נושא הרצאתו. דומני שאין לעבור לסדר היום על התנהגותו כזו בנכר ובפרט בגרמניה ואודה לך עבור הפרטים הנ"ל.

בברכה,

זאב ז. דובר

העתק: מר ו. רשף, המחלקה לקשרי התרבות

זזד/דא

שגרירות ישראל

AMBASSADE D'ISRAEL

223

ברן, כ"ב סיון תשכ"ח
18 ביוני 1968
106.3

משרד החוץ
21. VI. 1968
דאר נכנס

אל : אירופה 1, מר זאב ז. דובר

מאת : הציר בברן

הנדון: <u>בקור פרופ' צבי רודי ברפ"ג</u>

מטרת מכתבי זה הוא להודיעכם על אי-נעימות שגרם פרופ' רודי לעובד השגרירות במקום פומבי. לכך קדמה שיחת טלפון בלתי-ידידותית של פרופ' רודי עם עובד אחר משגרירות זו.

להלן השתלשלות העניינים: ביום ג', 11 ביוני 1968 בשעה 11.00 בקירוב התקשרו מאוניברסיטת ברן למזכירותי בבקשה לנוכחות נציג השגרירות לשעה 17.00 בהרצאתו של הנ"ל. דקות מספר לאחר מכן התקשר אישית פרופ' רודי <u>ודרש</u> שהשגריר או איש סגל בכיר אחר יבואו להרצאה. באותה שיחה מחה במרצות שאיש מחברי השגרירות לא קיבל אותו בשדה התעופה ודרש שעם צאתו מברן ילקח ע"י נהג השגרירות לשדה-התעופה.

על הרצאתו של פרופ' רודי נודע לנו באותו יום בו קויימה ההרצאה ולא לפני כן. היות ולשגריר היתה התחייבות קודמת וכן לחת"ם, כמו-גם לעובדים בכירים אחרים לא יכולנו לשגר איש מתאים להרצאה. דבר זה ניתן היה למנוע אילו ידענו על ההרצאה מבעוד מועד. לא האוניברסיטה ולא מפרופ' רודי שמענו על קיום ההרצאה אלא כאמור ביום ההרצאה בלבד.

הוא הדין בדבר קבלתו בשדה התעופה והסעתו לברן. איש לא ידע על בואו. על כך יש להוסיף שלא עומד לרשות השגרירות נהג היכול בכל עת לעסוק בהסעות.

לתקרית לא נעימה ומביכה גרם פרופ' רודי עת פגש בשדה התעופה את סגן שר הפיתוח, מר שערי, אשר על בואו ותוכניתו ברחבי רפ"ג הודיעו לנו מבעוד מועד ואשר הובא לשדה ע"י עובד השגרירות אתו הוא סיכם זאת אישית.

בצורה מעליבה פנה פרופ' רודי בחדר ההמתנה של שדה התעופה אל עובד השגרירות (אשר הביא את סגן שר הפיתוח) וצעק עליו בקולי קולות על התנהגות השגרירות, גרם להתקהלות העוברים ושבים דבר שחרה לעובד השגרירות אשר לא ידע במה המדובר. למזל כולנו צעק הנ"ל בעברית ובכך נמנע לפחות שהקהל שנוכח שם הבין הצעקות. אך עובדה זו איננה מפחיתה במאומה חומרת התנהגותו של פרופ' רודי כלפי עובד שגרירות במקום פומבי בנוכחות סגן שר הפיתוח. יצויין עוד כי אותו היום חג מקומי היה, ועובד השגרירות הסיע את מר שערי על חשבון זמנו הפנוי.

ב ב ר כ ה,

א. אידן

[illegible]

AMBASSADE D'ISRAEL

223

[illegible] 18 [illegible] 1958

[illegible]

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

יט' באייר תשכ"ח
17 במאי 1968

אל : מחלקת אירופה

מאה: עמוס ערן, ושינגטון

הנדון: ישראל בבטאון ידיעות של שגרירות
מערב גרמניה בושינגטון

רצו"ב בטאון הידיעות של שגרירות מערב גרמניה כאן, המוקדש לישראל לשנתה ה-20 והכולל ראיון עם קיזינגר, כפי שהופיע בעתונות הגרמנית.

הבטאון נמסר לי ע"י ידיד בשגרירות זאת.

ב ב ר כ ה ,

עמוס ערן

העתק: השגריר
הציר
מר נ. יעיש
מצפ"א

118

שגרירות ישראל
וושינגטון

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בברכה,

[illegible]

[illegible]

news FROM THE GERMAN EMBASSY

4645 RESERVOIR RD., N.W. • WASHINGTON, D. C. 20007

Vol. XII, No. 4
May 1968

TWENTIETH ANNIVERSARY OF THE FOUNDING OF THE STATE OF ISRAEL

Interview of the DEUTSCHLAND-BERICHTE with Federal Chancellor Kurt Georg Kiesinger, on April 30, 1968, the twentieth anniversary of the founding of the State of Israel.

Q. Mr. Chancellor, twenty years ago the State of Israel was called into being around a year and a half before the founding of the Federal Republic of Germany. You were among the group of Parliamentarians who belonged to the German Bundestag at that time and who, from the beginning, helped to establish relations between the Federal Republic and the Jewish State. How does this development look to you today, on the twentieth anniversary?

A. Every German, after all that has been done to the Jewish people, will note with the greatest inner satisfaction that the Federal Republic of Germany and Israel maintain intensive relations today. Twenty years are a short time. No man can forget the frightfulness of the crimes committed. Therefore, we have accepted the out-stretched hands of the Jewish people with thankfulness. There are a great many names of persons who once lived in Germany and who have found a new home in Israel. The day on which, twenty years ago, the Jewish state was called into being, is also and perhaps particularly for us Germans, a day of joint rejoicing. What the people from seventy nations have built up in Israel fills us all with admiration.

I still well recall the deliberations and the debates from which came the vote in favor of the German-Israeli treaty regarding reparations. Many of those who doubted at that time whether it was correct to conclude this treaty, have found their doubts laid to rest, and have become real friends of Israel. This treaty has become the foundation of the sincere cooperation between Israel and the Federal Republic of Germany.

In this connection, I should like to recall the conversation I had in the Schaumburg palace in Bonn with David Ben Gurion on the day after the burial of Konrad Adenauer, who must be considered as the architect of this policy of reconciliation.

The confidence which Ben Gurion had in us Germans during his time of office, and which, in the last analysis, made possible the German-Israeli reparations treaty, also marked the further development between our two states.

In the first years of the negotiations in regard to the German-Israeli reparations treaty and subsequently, it was decisive that the policy of the Federal Government of that time was supported by the confidence of all the democratic forces in the German Bundestag, particularly also by the opposition of that time, the Social Democrats. The German-Israeli question has been a binding element between the great parties all through the years.

Q. The German-Israeli reparations treaty, Mr. Chancellor, was the first big step. What events do you consider significant along this path subsequently?

A. If you ask me which events I consider as significant on the path of German-Israeli relations, I would think that the numerous visits of young Germans in Israel and the steadily increasing contacts of young Israelis with the Federal Republic are an important sign of rapprochement and understanding. I heard that around four hundred Israeli students are studying in our universities. This is a gratifying fact. Naturally, the event of assuming diplomatic relations between our states was a quite decisive step. But I should like, however, to say that this was only the opening of the doors through which in the last twenty years many people have passed from both sides – have passed through to each other.

The decisive impulses binding our two peoples together have come from the mutual confidence of the individual human beings. The Jewish people in Israel and in the whole world may have confidence in the German people. The forces of extremism which are arising in the Federal Republic are indeed noisy, but do not determine the attitude of our people. The results of all the elections have shown that the overwhelming majority of the population is on the side of the democratic parties.

During the recent disturbances it became clear that we not only have to be on our guard against groups on the extreme right, but that the same slogans which were used against Israel and the Jewish people during and after the Near East crisis in the Soviet Occupation Zone of Germany, were also used here by radical groups on the left. In Israel one should be very cautious if communist propaganda tries to diffame our democratic Federal Republic and its political leaders. Over and over again it is evident that these people have but a single goal: to misuse against the Federal Republic of Germany the feelings of Jewish people who were afflicted by the suffering of the past. It would be a bitter irony if these forces were to succeed in this way in disturbing the atmosphere of confidence which in recent years has developed in a quite special fashion between Germany and Israel.

Q. Mr. Chancellor, you just said, that the German voters remained faithful to the democratic parties. Eighty-six per cent voted again for the democratic parties in Baden-Wuerttemberg. However, there is some uneasiness because of the shift to the National Democratic Party. Can you say a little more about this?

A. Since the middle of 1965 there has been a rightist radical party again in Germany. One often hears it called a neo-Nazi party. This sort of a broad generalization is not correct. There are all possible kinds of people thrown together in this party, such people who in France would be called Poujadists, who are embittered because they have not found their place in an industrial society, small business people, craftsmen, but also farmers. Naturally, there is also in the party a strong and aggressive nationalism and surely also a certain approval of the evil past.

They are naturally careful with their expressions, because they know quite precisely that among this people one simply can no longer dare to carry on propaganda against the Jewish people. Here, the conscience of our people would arise with a single outcry.

I would like to add that everywhere in the world there are dissatisfied people who become protest voters. In Italy and France, discontented farmers vote communist, without being communists. The comparatively high success – almost ten per cent – which the NPD has now attained in Baden-Wuerttemberg, can be explained, in my opinion, by the fact that there was such a protest action. Unfortunately, the extreme left – there is absolutely no doubt of this – drove a part of our fellow citizens also to such a short-circuit reaction, citizens angered and frightened by the activity of these leftists. Both groups are not voters on the basis of conviction, and I hope confidently that they will again abandon this party. What then remains is a little group which can have no internal political importance.

Q. Mr. Chancellor, I believe you said today in Parliament – there were also other speakers, particularly the Parliamentary leader of the CDU/CSU, Dr. Barzel – that the world outside should not make the mistake of turning its back to the democratic parties and arousing distrust. Do you regard these things in the same manner precisely in reference to Israel?

A. Naturally. This is even my greatest worry. Internally, there is no problem in coping with such a group of people who come into a Landtag (State

Legislature). What then have these people achieved, for example, those who in the summer and fall of 1966 entered the Hessian and Bavarian Parliaments? I have not heard much about them. They have been absorbed. This is not the problem. The problem is that abroad, and particularly in Israel, the impression could arise that already again these old evil forces are at work, and indeed in such a fashion that one could speak seriously of a restoration of neo-nazism in Germany. This is quite certainly not the case. We see the situation as more complex. Abroad, naturally, there is alarm, and the tendency not to make distinctions. So we must request our friends abroad to be objective and not to confuse the German people with a small group of persons who cannot even be lumped together under the category of neo-nazism.

Q. The Federal Republic has furnished Israel economic aid for some years for its peaceful development. Do you see possibilities of strengthening this support of Israel by expanding trade?

A. Economic aid to Israel is doubtless a meaningful question. We shall make an effort also in the future to cooperate in peaceful construction projects. Our economic relations go far beyond this. The Federal Economic Ministry and particularly German trade organizations, department stores and individual enterprises are regularly striving to expand trade with Israel. I am very happy over the fact that the Federal Republic has moved from third to second place as a trading partner of the young state. Out of the multiplicity of the stream of products which goes back and forth, new ties are steadily arising which doubtless in the future will take their place in the combined export and import trade of both states.

Q. Israel is pressing for entry into the EEC, Mr. Chancellor, and the Federal Government up to now has tried to help with all its strength. But we are not alone. How do you evaluate the further development of this question?

A. The present situation is difficult and one cannot consider the Israeli problem solely by itself. You know that we have come out in favor of allying Israel with the Common Market, either through a form of association or in any other way. We shall hold firm to this position but now we must try to surmount the momentary crisis which has arisen over the entry of Great Britain and others. The problem is known. I can only hope that as we make progress in this matter before us, we can also go ahead simultaneously in the question of Israeli association or the tying of Israel to the Common Market.

Q. The disturbance in the Middle East is not yet at an end. The Federal Government has quite definite ideas regarding relations to the countries of this area. In reference to Israel, would you be able to clarify these ideas once more?

A. In reality, I must clarify them in reference to Israel as also in reference to the Arabian countries. Our attitude toward Israel was clear and will remain clear. As we are not directly affected, we can contribute only indirectly to the most important problem – peace in this area.

We hope that the Arabian countries which broke diplomatic relations with us when we assumed diplomatic relations with Israel, will again renew these relations. This would also be a step toward understanding, which, in the last analysis, could also work toward a detente.

The population of Israel desires and needs peace. And the Arabian countries also need this peace. With all our hearts, we wish gladly to do what we can to help create this peace, to cooperate in creating it and in preserving it. There is only one road to this peace: negotiations, negotiations carried on in the readiness to live with each other as good neighbors.

The first twenty years of the Israeli state were years of a steady struggle for Israel and a continual worry over its existence. With all my heart I should like to wish the Israeli people peace and prosperity for its future, peace so that it may be able to go on with its admirable development, peace for a courageous and talented people.

Peace and happiness particularly for those families who went as refugees to this country during and after the years of tyranny and oppression here in Europe.

ארם 1.1.25

הסברה

מיכאל פרגאי, הממונה על עניני ירושלים
והכנסיות

הנדון: סרט טלביזיה גרמני על
ירושלים

מכתב י. אורנה (בון) 318
מיום 7 דנא

נראה לי מוטב כי תוגשם הצעת אורנה
שהסרט יגיע ארצה ונראה אותו כאן.

אבקש לדאוג לכך כי אשותף בהקרנתו.

נא לעדכן אותי בהתפתחות הענין.

ב ב ר כ ה ,

מיכאל פרגאי

העתק: אירופה 1
השגרירות, בון
מאו"ם 2

13.5.68

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

- 197 -

בד-גודסברג, י"ב אדר תשכ"ח
12.3.68

אל : מר חנן בר-און
מאת : י. ארנה, בון

חנן יקירי

רב תודות עבור מכתבך מה-3.3.68 וראשית, ברצוני לאחל לך כל טוב לקראת תפקידך החדש.

מי כמוני יודע להעריך כמה קשה היה התפקיד שמלאת במשך שלושת השנים האחרונות ואני מבין שלא רק אתה, כי אם גם עליזה מאושרת שתוכל סוף סוף לשבת ליד השלחן בקרב המשפחה מבלי שיצלצל איזה עתונאי כדי לשאול "מה נשמע".

תודתי לך עבור שיתוף הפעולה שקיבלתי ממך מאז בואי להנה ואם, כפי שאתה כותב, העתונות הגרמנית היתה טובה, הרי זה לא מעט הודות לטפול המעולה שהעתונאים הגרמניים הרבים, אשר ביקרו בארץ קבלו ממך.

בהזדמנות זו תמסור-נא ד"ש לדוד ריבלין ואיחולי גם לו.

שלך,

שגרירות ישראל   AMBASSADE D'ISRAEL

- 197 -

[illegible], י"ב אדר תשכ"ח
12.3.68

אל : [illegible]
מאת : [illegible]

רב תודות עבור מכתבך מה-5.3.68 ושאלתך, [illegible]

[illegible]

[illegible]

בהזדמנות זו תמסור-נא ד"ש [illegible]

בברכה,

11.3.68

תאריך

מזכר

סוג

אל מר זאב דובנח

מאת [illegible]

הנדון

לפי בקשת מר ויצמן

רמ"ה, הריני מחזירה

את העתק הרצ"ב

משגלגולו ומאחל דמים

[illegible]

בברכה.

יוסף מלכירק

שגרירות ישראל
ליברוויל
מס' 977
שמור!

י"ט בשבט תשכ"ח
18.2.68

לאאאאא

גב/720.5
גב/730.1

אל : מש"ב

העתק: מא"ף
שגרירות בון

מאת: השגריר בליברוויל

הנדון: השתתפות גרמנית בתקציב השירות האזרחי

כפי שכבר דיווחתי לכם, נתקל הצוות השנה בפעולותיו, בקשיים תקציביים רציניים, והתקציב העומד לרשותו אינו מספיק כדי לבצע הפעולות המתוכננות ולו גם בחלקן. בנוסף, אין יותר לקחת בחשבון, העזרה שניתנה מפקידה לפקידה על ידי האמריקאים לצרכים אלה, לאור הרעת היחסים בין אה"ב וגאבון.

בשיחות בלתי מחייבות, הביע השגריר הגרמני, נכונות עקרונית לסייע למפעל השירות האזרחי, במסגרת הסיוע הלימודי הגרמני (Bildungshilfe) דובר על סכום של כ-150,000 מ"ג, שהם כ-7 מיליון פר"א, ואם יוענק סכום זה, הרי שהוא יאפשר לבצע ולפתח תכנית קורסי המדריכים, ולהצעיד כל התכנית קדימה.

במידה והשגריר הגרמני, יקבל האור הירוק מממשלתו, ייעשה הסדר בין רפ"ג וממשלת גאבון.

רשמית, אמנם לא נהווה צד בענין, אך למעשה, יעזור סיוע זה בהרבה למפעלינו.

בברכה,

ש. אבימור

שגרירות ישראל
ליברוויל
[illegible]
[illegible]

י"ט בשבט תשכ"ח
18.2.68

720.[illegible]/11
730.1/11

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מישראל ליברוויל

המשרד ירושלים שמור

מכתבך 977 מ- 18.2

השתתפות גרמנית בתקציב עזרה האזרחי.

א. מי יזם השיחה?
ב. מבקשים שתפסיק המגעים בנדון עד שנעביר לך הנחיות.

מש"ב - מא"ף

מעתקים: מר מ. גוראן
מא"ף
מע"ר - מר ז. רובר

6.3.68

ר. תימור

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

- 187 -

בד-גודסברג, ה' אדר תשכ"ח
5.3.68

אל : לשכת המנ"כל
מאת : מר י. אורבה, בון

הנדון: **הסברה ביחס לסכויי השלום**
מכתבך מה-26.2.

המאמר הנ"ל עומד להופיע בשפה הגרמנית בעלון השגרירות מס' 4, אשר ייצא לאור מחר 6.3.68 ומגיע בנוסף לתפוצה באמצעות הנציגויות בוינה וציריך, לכל מערכות העתונים, חברי פרלמנט, ספריות, אוניברסיטאות וכו ברפ"ג.

ב ב ר כ ה ,

יצחק אורבה

העתק: הסברה
שגרירות וינה
קונסוליה כללית, ציריך

- 187 -

[illegible], ה' אדר תשכ"ח
5.3.68

אל : לשכת המנכ"ל
מאת : מר י. [illegible], בון

הנדון: [illegible]
[illegible] מה-26.2.68

המאמר הנ"ל [illegible]
[illegible] 4, [illegible]
5.3.68 [illegible]
[illegible]
[illegible]

בברכה,

[illegible]

העתק: [illegible]

ירושלים, א' באדר תשכ"ח
1 במארס, 1968

אל : מר צ. שמרת, השגרירות בבון (רפ"ג)

מאת: ז. דובר, מע"ר

גרמ'... תוכנ

הנדון: <u>מגע עם קבוצות חוזרות מישראל</u>
מכתבך 163 מ-27/2

אף אני שומע על תופעות כאלה (אף הזכרתי זאת במכתבי למר אורנה על בעיות הסברה ברפ"ג והתרשמויותיו מפגישות עם גרמנים רבים בארץ). אין כנגד זה עצה. ערבי הנכנס לשיחה עם תייר (לא יהודי) יכול לומר כל אשר עולה על דעתו ופרי הדמיון המזרחי העשיר לפעמים מזעזע את השומע הזר ומשפיע עליו יותר משום המטען הרגשי בו מאשר תאורים או הסברים עובדתיים.

כאמור, אין למנוע השמעת ספורי זוועה ע"י ערבים באזני תיירים ועתונאים זרים ונוכל לנטרל השפעתם רק ע"י הצגת התמונה הכללית על הנעשה בשטחים תוך ציון שבישראל ותחת שלטון שלטון ישראל רשאי כל אדם להחזיק בדעה, לדבר ללא פחד ולהאזין לתעמולה ולהסתה משטח אויב, חירויות שלא היו קיימות בשלטון הירדני (או המצרי או הסורי).

בברכה,

זאב ז. דובר

דזד/בצ
אצאצא

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

- 163 -

משרד החוץ
דאר נכנס
- 1. III. 1968

בד גודסברג, כ"ח שבט תשכ"ח
27.2.68

אל : מר זאב דובר, מע"ר
מאת : צ. שמרת, עתונות בון

הנדון: **<u>מגע עם קבוצות חוזרות מישראל</u>**

עם מרבית הקבוצות השבות מהארץ מקויימים קשר מכתבים, בשליחת חומר הסברה, עלון השגרירות ועוד. בכמה מקרים - לפי מהות הקבוצה - נערכים סמינרים במגמה לסכם השהיה בארץ, ולהפיץ הרשמים כאן.

בסמינר כזה השתתפתי לאחרונה במינכן. כל התגובות היו חיוביות ובלטה ההפתעה מהיחס האוהד לגרמניה מכל שכבות העם בעיקר מהצעירים.

על פגם אחד ספר לי אחד המשתתפים, בדיסקרטיות אחר הסמינר, מורה במקצועו, ידיד ישראל וזו סיבת פנייתי אליך:

בטיולו בירושלים נכנס בשיחה עם שני צעירים על המצב הפוליטי האקטואלי. השיחה היתה ערה ועניינית. אחד הצעירים ספר לו בין היתר: "..כי בעד כל ערבי שהורגים - מקבלים 21 ימי חופשה..."

אינני יודע מה היו המניעים לומר משפט זה, אך ברורה הסכנה אם נאמרים דברים כגון אלה לתיירים.

אינני יודע עצמי כיצד ניתן להתגבר על התבטאויות אלו, מכל מקום מצאתי לנכון למסור לך זאת, שמא תוכל להביא זאת לידיעת גורמים העשויים לשנות בכך דבר.

ב ב ר כ ה,

צבי שמרת

צבי שמרת

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל

- 165 -

- 1 III 1968

[illegible], כ"ח שבט תשכ"ח
27.2.68

אל : מר [illegible]
מאת : ז. [illegible]

הנדון: [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ... 21 ...

[illegible]

[illegible]

בברכה,

[illegible]

ירושלים, כ"ג בטבת תשכ"ח
24 בינואר 1968

אל : מר י. אונה, השגרירות בבון

מאת: מע"ר

אחמ 25.1

הנדון: מאמר על הדת בישראל
ב"שטוטגרטר צייטונג"

רצ"ב מכתב מאת מר אופנר משטוטגרט אשר פנה לעורך העתון הנ"ל בעקבות פרסום מאמר בגליון 23.12.67 בכתבת גב' אלוני לוחמת נגד מדינת הדת הישראלית."

השב נא למר אופנר כהבנתך.

בברכה,

זאב ז. דובר

זזד/בצ
העתק: גב' ש. להב, קשרי חוץ, משרד החנוך, ירושלים

ירושלים, כ"ג בטבת תשכ"ח
24 בינואר 1968

אל : מר י. ארנה, השגרירות בבון

מאת: זאב דובר, מע"ר

הנדון: <u>פעולת הסברה בקרב קבוצות מגרמניה</u>
מכתבך ה/25 מ-8/1

הערתך קולעת. גם אני שמעתי הערות כאלה. נשתדל למצוא עבור מגעינו עם גרמנים בסיורים המונחים מתאימים לכל הקשור אצלנו בעדוד ההכרה הלאומית והבטחונית.

בברכה,

זאב ז. דובר

זזד/נצ
העתק: הסברה

ירושלים, י"א בטבת, תשכ"ח
12 בינואר 1968

אל : השגריר בבון (רפ"ג)

מאת: מע"ר

הנדון: <u>הראיון ב"דר שפיגל"</u>

פאולס הביע דעה זו על הראיון שלך שנתפרסם ב"דר שפיגל" : -

לדעתו היו השאלות של צוות המראיינים כה עויינות ללא מסווה, עד כי גם לקורא הרגיל היתה הפגנה ברורה ושקופה והתוצאה הטבעית - אהדה למרואיין, הסתייגות מהמראיינים. לתגובה זו של הקוראים המתלוות לתוכן תשובותיך לגופם של עניינים גרמנים, לדעתו יש לראיון ערך הסברתי חיובי מבחינתנו.

חשבתי שתעניין אותך דעתו של הקולגה שלך בתל-אביב.

בברכה,

זאב ז. דרבר

זדר/בצ
העתק: מר י. ארבה, בון (רפ"ג)
קפ"ת

ירושלים, י"א בטבת תשכ"ח
12 בינואר 1968

אל : מר י. ארבה, בון (רפ"ג)
מר צ. פמרת, בון (רפ"ג)

מאת: מע"ר

הנדון: פעולת הסברה בקרב קבוצות מגרמניה
מכתבי ללשכת המנכ"ל מ-27.12.67

קיימנו פגישה רצינית ופוריה עם המנכ"לים של חברות הנסיעות העיקריות. מסתמנת תכנית לשפור הטפול ההסברתי בקבוצות בתיאום בין משרד התיירות ומשרד החוץ עם סוכני הנסיעות כאן.

אני מחכה למספרים שבקשתי על תנועת התיירות והקבוצות המאורגנות בתרכה מרפ"ג ב-1966 וב-1967.

זרזו נא.

בברכה,

זאב ז. דובר

זזד/בב
העתק: לשכת המנכ"ל
הסברה

משרד החוץ

27.12.67

סיווג

מזכר

אל : ~~לשכת המנכ"ל~~ ↓ | אל :
מאת: מע"ר | מאת:

הנדון: <u>פעולות הסברה בקרב קבוצות מגרמניה</u>

בעקבות מכתבו של מנכ"ל משרד התיירות מ-17/10 בנדון ותשובתו של מ/מ המנכ"ל, מר א. לוריא מ-20/11, התקיימה ב-24/12 פגישה ראשונה בהשתתפות מר י. צוריאל, וגב' פרשיבסקי ממשרד התיירות ומר ש. רמתי והח"מ ממשרדנו.

א. **הצגתי הבעיות שהן אופייניות או מיוחדות לקבוצות מגרמניה והן: -**

אלפי מבקרים גרמניים, בדרך כלל שנתונים צעירים, באים מדי שנה לישראל במסגרת תכנית חנוכית של ארגון או מוסד ממשלתי או צבורי בארצם ובמימונו.

ארגון הבקורים בידי סוכני נסיעות משום אך, אופים תיירותי ולרוב איננו עונה על הדרישות והצפיות של הגורמים המארגנים והממממנים בגרמניה, ומאחר שקיימים לאחרונה ברפ"ג גם קשיים תקציביים, עלול סוג זה של מבקרים הנבחרים בקפידה גם מתוך שיקול שעליהם להתחלק בשובם ברשמיהם עם צבור רחב מן החוג הארגוני הכנסייתי או המקצועי בארצם - ללכת ולהצטמצם.

דווקא לאור התהיה והמבוכה המסתמנים לאחרונה גם בקרב ידידיה של ישראל בגרמניה מעוניינים לעודד בקורים מאורגנים "מטעם" אלה ולא לצמצם.

ב. העליתי ההצעות המעשיות הבאות: -

1. יש לתת למורי הדרך (דוברי גרמנית) המלווים קבוצות מגרמניה תדרוך מדיני, כי ידועים מקרים שההסברה שהם מחדירים במגע היום יומי עם המבקרים היתה מזיקה.

2. יש לארגן במספר מרכזים עירוניים בארץ עתודה של חוגים: (סטודנטים, עסקנים בעלי מקצועות חפשיים, עתונאים וכיו"ב), המוכנים לקיים מפגשים עם קבוצות בעלות הרכב מתאים מגרמניה.

3. יש להכין עתודה של מרצים, אשר יתבקשו להרצות על נושאים מסויימים.

בנושאים של מדיניות חוץ, בטחון, המז"ת ויחסי ישראל-גרמניה יציע משה"ח מועמדים.

4. יש לחתור לכך שלכל קבוצת למוד יערך סימפוזיון כשהתכנית והרכב המשתתפים יקבעו ע"י משרד התיירות.

5. על משרד התיירות לקחת על עצמו את הדאגה להבטיח החלק ~~[illegible]~~ החנוכי

2./..

4.67 250X100 ה

גנזך המדינה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

משרד החוץ

סיווג

מזכר

אל:	אל:
מאת:	מאת:

והמטען ההסברתי שיוקנה בארץ לקבוצות אלה וזאת בסיוע משה"ח. מבחינה מעשית פרוש הדבר שיש לשלב הסימפוזיונים וההרצאות בתכנית בשלבי הכנתה ע"י הסוכן ובטרם אושרה ע"י ראשי הקבוצה.

לשם כך יש לוודא שהסוכנים העוסקים בארגון בקורי קבוצות לטור מגרמניה יקבלו ממשרד התיירות תדרוך ועזרה בהכנת התכנית. כן יש להבטיח שלשכת התיירות בפרנקפורט תציע לכל הגורמים ברפ"ג המארגנים מסעות לטור לישראל להתיעץ עמה.

ג. מר צוריאל הודיע שמשרד התיירות קבל על עצמו הנטל הארגוני, אך תובע ממשה"ח לשתף עמו פעולה ולכסות ההוצאות.

לפי אומדנו יגיעו ההוצאות לארגון מפגשים גרמניים-ישראליים (כולל הסעה למקום המפגש, כבוד ושכר מרצה אחד לפחות לקבוצה) לכ-150 ל"י לכל קבוצה.

ד. כצעד ראשון סוכם לזמן את מנהלי סוכנויות הנסיעות, כ"א בנפרד לשיחה עם מר צוריאל, גב' פרשיבסקי והח"מ, להסביר להם כוונותינו ולהבטיח שתוף הפעולה שלהם. בלחץ על הסוכנים לספוג לפחות חלק מן ההוצאות הקשורות בבצוע הפעולה ההסברתית.

אחרי השיחות עם הסוכנים בקיים פגישה משותפת תיירות-חוץ בוספת ובגבש תכנית עם אומדן לתקציב לאשור הנהלות שני המשרדים.

ה. מחלקת ההסברה של משרד החוץ העורכת פעולה בקרב מדריכים ומורי דרך לצליינים (ירום עירן וחוברת) מתבקשת לשים בפעולה זו תשומת לב ספציפית (הרצאה ופרק בחוברת) לקבוצות מגרמניה.

בברכה,

זאב ז. דובר

דזד/נצ
העתק: מנהל הסברה
השגרירות בבון

לשמוש המשרד בלבד

9/1/68

[illegible]

[illegible]

- [illegible] -

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

AMBASSADE D'ISRAEL

שגרירות ישראל
ה/25

ברן, ז' בטבת תשכ"ח
8.1.68

משרד החוץ
דאר נכנס
14. I. 1968

אל : מר זאב ז. דובר; מע"ר

מאת : י. ארנה, ברן

הנדון : פעולות הסברה בקרב קבוצות מגרמניה

קראתי בעיון רב את התזכיר שלך בנושא זה אל לשכת המנכ"ל וברצוני לברך אותך על יזמתך בפעולה חשובה זאת.

אני חושב שיש בהחלט צורך לקיים סימפוזיון בישראל עבור אלה אשר מטפלים בקבוצות הגרמניות ושיש גם צורך לחשוב מחדש על הגוון שיש לתת לתכנון הביקורים של הקבוצות מגרמניה.

הייתי מבקש ממך להביא בחשבון נקודה נוספת בהקשר זה והיא בעית המינוחים שאנו משתמשים בהם בישראל באופן טבעי לגמרי בו בזמן שכאן ברפ"ג אותם המונחים צורמים את האוזן.

עלינו לזכור שבו בזמן שאצלנו בישראל אין לנו כלל רגשי נחיתות או רגישות כלפי מונחים לאומניים, כגון "תודעה לאומית","מסירות למולדת" וכו' אותם מונחים בתרגום גרמני צורמים את האוזן הגרמנית כשמדברים על "Nationalbewustsein, Volksbewustsein, Vaterlandstreue", מתעוררים אצלם זכרונות מפרק בהיסטוריה הגרמנית שמוטב לא לקשור אותה באיזו שהיא צורה עם האוירה הישראלית.

כבר כמה גרמנים אשר חזרו מישראל, העירו לי בנדון ובמקרה אחד חזר עתונאי וטען בפני שבקור בישראל מעורר הרגשות לאומניות לטנטיות בלב המבקר הגרמני.

אני סבור שניתן להסביר בעיה זו בצורה נאותה למדריכים הישראליים ולאחרים אשר באים במגע עם המבקרים מרפ"ג ושניתן להמנע בשמוש במינוחים אלה.

ב ב ר כ ה,

יצחק ארנה

העתק : מנהל הסברה
לשכת מנכ"ל